

IZVJEŠTAJI MUZEJSKIH POVJERENIKA I PRIJATELJA.

1. **Nadkrižovljani**, 20. svibnja 1902. — Mjeseca veljače o. g. dao sam rigolati svoj vinograd u Đurđevcu, koji se nalazi pri »Kostanj brijegu«. Taj vinograd — tlo je pjeskovito — po pripovijedanju moga oca, prvi put je zasaden oko g. 1840. Prije se nalazila tamo šikara, obraštena niskom brezovinom, leskovinom, borovicom, što obično raste na pustom tlu.

Radnici, u dubljini oko 80 cm, našli su jedno kameno oruđe — valjda sjekiricu, koja je vrlo davno morala dospjeti ovamo, a koju poklanjam arheološkomu muzeju.

Sličnih predmeta nalaze seljaci pri otkapanju zemlje i kod sv. Ane, selca općine Virje. Tamo se po pripovijedanju nalazila gradina; vide joj se tragovi jer se na zaravanku nalazi razbijenih opeka. Nađene predmete neuki seljaci uništuju. Bilo bi dobro tamo odaslati čovjeka, koji bi ljude podučio, da slične predmete predadu kojemu uredu, da ih se odašalje u muzej.

Meni je zvonar svetojanski pripovijedao, kada je vidio kod mene ovu sjekiricu, da je baš sličnu, samo veću s luknjom iz istoga kamena, imao u rukama i da su ju jedva na nakovalu razbili.

Sa veleštovanjem

Baltazar Bažulić, upravitelj župe.

2. **Ogulin**, 18. srpnja 1901. — Moj rođak Karle Salopek kbr. 49. iz Skradnika (Josipdol), poduzetnik je jedne ceste kod Bosiljeva. Prigodom prekapanja zemljišta za cestu iskopao je jedan lonac, pokriven ravnom pločom kamena. U loncu se našlo nekoliko predmeta iz žute mjedi, a biti će valjda ti predmeti iz »la tenskoga« doba. Lonac i ploču netko mu je oduzeo i poslao navodno u Zagreb, a predmete je Salopek uručio meni, a ja sam ih opet uručio g. Šabanu, koji će Vam ih i poslati. — Salopeka sam uputio, da sve što nađe meni uruči, jer držim da tako ne će ništa propasti od nađenih predmeta. — Ovo je nađeno kod gradine Bosiljeva.

Sa veleštovanjem

Juraj Božičević, filozof.

3. **Otočac**, 24. veljače 1902. — U Crnom kalu kod Vlačkoga polja, gdje se kopa tunel za odvod

vode iz Vlačkoga polja, uputili su me ovdješnji žitelji na jednu špilju (pećinu), kroz koju će tunel prolaziti, da u toj špilji ima kostiju od ljudi. Uvukav se sa još jednim čovjekom u ovu pećinu i spustiv se do 15 m. duboko sa svijećom u nju, nisam mogao ništa naći. Kada sam se odavle vraćao kući u Otočac preko Bjeljevina, ležećih med Vlačkim poljem, Kompoljem, Švicom i Ponorima, vidio sam tragove japodskih naselbina. Petar Stojanović iz Turjanskoga pripovijedao mi je, da tamo ima na brežuljku jedna gradina, kojoj su zidovi visoki 6 m., 40 m. dugi, 20 m. šir. U njoj da je on našao dva mlina ili žrvnja i odnio kući, gdje i danas dobro melju žito. Današnja kapela u Turjanskom bila je također stara neka zgrada, koju su onamošnji žitelji preuredili i za crkvu napravili, te se služi tamo češće misa.

Pred kratko vrijeme otputio sam se na Katun ili Ržić više Čovića, gdje sam našao jedan zaravanak od po prilici 1000 m², na kojem ima komada čipića od raznoga posuđa, potječućega iz prehistorijskoga doba.

Sa veleštovanjem

Mate Brajković.

4. **Sisak**, 1. rujna 1901. — Nadam se, da ste se povratio, stoga Vam javljam, da je jaruzalo došlo do stupova na Kupi u Sisku, ali ih još nije stalo vaditi, nego ide uz nje. Tekom 14 dana našla se je jedna stara bakrena posuda, koja je kod g. Steingassnera, a više manjih stvari, kao srebrnu žličicu, stilus i neke druge malenkosti, kupio je g. Colussi.

Sa veleštovanjem

Ferdo Hefele.

5. **Sisak**, 15. prosinca 1901. — Ovih dana bio sam kod trgovca g. Pileka, pa mi je pokazao dvije stare bronsane, ali sasvim dobro uzdržane posude i fragment od jedne kamene posude. Nadam se pouzdano, da će te posude svakako doći u naš muzej.

Sa veleštovanjem

Ferdo Hefele.

6. **Sisak**, 4. travnja 1902. — Na vaše veleštivanje od 13. ožujka o. g. čast mi je odgovoriti,

da sam se stao s mjesta po Sisku propitkivati, gdje bi se sa sjegurnošću dalo štogod starina naći. Dr. M. vitez Mlikovsky pokazao mi je u svojem susjedstvu u Novom Sisku mjesto, gdje je prije kojih 25 g. ravnatelj Ljubić iskapao sa uspjehom. Pošto je samo jedan dio onoga polja prekopan, a čovjek, bivši moj đak, pokazao mi je danas mjesto, gdje je prije 3 god. orao, pa veli, da je pod zemljom sila rimskih cigala, a i na zidine se dolazi, to daje nade te bi se dalo štogod naći. Nu sada je tamo polje za livadu ili pašnjak okrenuto i gospodar M. Antolčić dao je to polje u najam za godišnjih 10 K. Kada bi se već imalo tu kopati, morali bi s tim kao i sa ostalim gospodarima, gdje bi se kopalo, neki pismeni ugovor načiniti. U dvorištu g. Dr. M. viteza Mlikovskoga nalazi se kameni sarkofag, sada udešen za sjedalo poput kanapeja, kojemu je zadnja strana cijela sa napisom, koji ja nisam vidio, ali mi je rečeno, da je napisu sadržaj: Juliana, koja je spadala društvu djevica — stavlja bratu Titu, građanu tesaru i veteranu 7. legije ovaj sarkofag. — Ja držim, da je to već negdje zabilježeno još za vrijeme, dok je u Sisku bio kapelanom akademik g. Ivša Tkalčić, a to je prije 36 godina bilo. (Napis nije poznat, ali svakako mora da drugačije glasi. Op. urednika).

Sa veleštovanjem

Ferdo Hefele.

7. Mitrovica, 3. srpnja 1901. — Griesbach mi danas pokaza na bronsanoj kaseroli iz rumske južne okolice teško čitljiv utisnut pečat, 19mm dug i 3mm šir, koji je pri opreznom čišćenju našao. Isti glasi ovako: *ARIGENVVS*. Nalazi se na ručki sa gornje strane koso dolje utisnut.

Sa veleštovanjem

Ig. Jung.

8. Mitrovica, 7. veljače 1902. — Dva sata nakon što poslah prijašnji list, javi mi jedan šegrt u šegrtskoj školi, da je kod Ice Vinkovića, ulica sv. Roka novi br. 18. na dnu vrta pri Čikasu, za rigolovanja vinograda nađen 2' duboko olovni mali sarkofag. Svršiv u 6 sati na večer školu, podoh odmah k' Vinkoviću i nadem zbilja gore spomenuti olovni sanduk, 68 cm dug, 36 cm širok i 24 cm visok; stijene 5—6 mm debele. Težina sa zaklopcem iznosi svega 55 kg. Na njemu ne ima nikakova znaka, ukrasa, pečata ili slova, koliko do sada razabrati mogoh. Upitan, da li ga želi prodati, reče da hoće. U ovom sarkofagu ne bijaše nikakvih kostiju ni predmeta, dakle je jamačno otvarau.

Srdačan pozdrav Vaš vazda uslužni

Ig. Jung.

9. Mitrovica, 22. veljače 1902. — Vrtlar Haton okrenuo je ovih dana jednu kamenu ploču, koja već odavna na njegovom pragu leži, pa je na njoj našao reljef. Kamen je skoro 2 m dug, skoro 1 m širok i 15 cm debeo. Tvrd lijep kamen, posao dosta dobar, rekao bih bolji nego mnogi iz Italije u knjigama publicirani. Prilažem nacrt, koji sam brzo narisao (1:5). Po fragmentu prednje strane toga sarkofaga može se pouzdano ustvrditi, da je bio bar 2.5 m dug, 1 m visok, a jamačno i toliko širok, dakle vrlo velik. Ima oblik arkada sa 3 polja. Prvom i zadnjem manjka polovica sa prvom dotično zadnjom figurom. U prvom polju manjkajuća osoba ogrće sačuvanoj osobi neki plašt što li. U zadnjem polju opet lijevom rukom drži strjelicu. Nemogu ta dva interkolumnija rastumačiti. U srednjem polju je velika okrugla karika, a oko nje na 8 mjesta duplo omotana tkanina. U četiri zamke te tkanine vide se 4 poprsja. Osim toga po strani neke biljke, koje nemogu opredijeliti; lišće kao lovorovo šiljasto dugo nezarubljeno, a na lozi plod kao od jabuke. Stupovi ljuskastim lišćem, dolje i gore okrenutim, pokriveni, kapiteli korintski, nad njima u trokutina glave meduzine sa zmijama i krilima. Napisa žalibože ne ima. Vjerojatno je, da je bio crvenom bojom napisan pa se isprao.

Kod Vinkovića i Španovića sam konstatirao 1 dupli i 2 jednostavna pila, 1.8 - 1.6 m, veoma čvrsto zidane, na rubu one jame, koju ja držim, da bi mogao biti amphitheater; samo mi je preveliko.

Srdačan pozdrav Vaš Vam uslužni

Ig. Jung.

10. Mitrovica, 27. veljače 1902. — Primio sam Vaše osobito cijenjene dopise od 22. i 24. veljače o. g. br. 104. i 110. te učinih sve što mogoh; ovaj put hvala Bogu uspješno, evo:

1. Kupio sam Mifkin kapitel, dobro uzdržan lijep materijal i posao, skoro cijel. 2. Kupio sam Valokov kapitel, loše uzdržan, ali posebna oblika, te ipak u takovu stanju, da je cjelokupna rekonstrukcija moguća; dakle za proučavanje posve dostaje. 3. Dao sam dovesti dva kapitela od g. dra. Jos. Fuchsa i 1 od Mareka, sva tri poklonjena, te ću ih prirediti za prenos u Zagreb. Jedan Fuchsov je dosta velik i težak, samo nešto manji od onoga, koji ste od Šijaka neke godine kupili. 4. Gamiršekove herme nijesu još izvadene; danas sam opet molio njegovoga činovnika, da ga na to sjeti. 5. Hatonov relief sam jedva danas kupio i to za 30 for. 6. Debeljak Đuro, Kuzmin ul. br. 44 i 42 ima u dvorištu zidove. Našao je zdjelu od kamena, okruglu, debelu, plitku; valjda

se u njoj mlela sol ili žito. Razlupao ju je, ali je još veći dio cijel. Hoću li ju nabavit? (Naravno. Op. ur.) 7. Vinković iskopao još 2 grobnice zidane, manju i veću: u manjoj fragment češlja od kosti, koji su polupali. Ostanke sam sakupio i dobio na dar. Onda je još našao danas prethist. utez od pečene gline, piramidalan, probušen, kao oni u Jarugama i t. d., 13 cm. u kvadratu, toliko i visok. Ovo je prvi, što ja znam, iz Mitrovice. Nijesam ga nabavio, jer je gore oštećen. Želite li ga možda? Propustio sam ga zato, da ne misle, da svaka malenkost Bog zna što vrijedi (Pa ni ne vrijedi ništa. Op. ur.) 8 Na parceli Iv. Španovića i susjeda kraj Čikasa naišli su ljudi, kako misle (već prije), na rimsku ciglanu: Pepeo, mnogo cigle, ploča i od vatre prepečene cigle. To je i vjerojatno, jer je tamo došla od valjda potrošene zemlje. Na blizu su komadi patosa (beton?). 9. Ilija Dorosulić kaže, da na sredini međ Rumskim i Jaračkim drumom na kraj mitrovačkoga hatara na Šašinačkoj zemlji ima zidová od kamena. 10. Glatz je kupio »Bajanov logor«, te će tamo kopati. Čuo je, da je jedan Srbin otvorio svod, 3 cigle debeo, pa radi užasnoga smrada opet zatrpao. Želi dobiti odatle cigle za kuću, koju će tamo zidati a i vinograd će saditi. Sadar, upravitelj kaznionice je tamo već prije dosta kamena vadio, a ima ga tamo još! 11. P. Glatz ima u svom podrumu 2 zida i 1 poprečni, onda još jedan preko dvorišta. Imao je napis sa 4 reda slova, 40 cm. u kvadratu po prilici, ali ne može da ga nađe! Tražeć taj, nadem ja drugi, naime gornji fragment are posvećene Jupiteru, koju mi je darovao za muzej.

Uz prijateljski pozdrav veleštovanjem

Ig. Jung.

11. Mitrovica, 4. ožujka 1902. — Potvrđujem primitak velecijenjenog dopisa Vašeg od 1. o. mj. br. 125. i naputnice sa svotom od 80 kruna.

1. Relijef od Hatona poslat ću, čim uzmognem; bio sam već danas kod stolara, ali mi ovaj reče, da rade uzmem tesara, koji odmah ima ljude na raspolaganje. Sa radnjom relijefa biti ćete jamačno zadovoljni, osobito figure su pomnije izradene, a pri stupovima i okrajcima kao da je drugi pomagao. 2. Za nabavu starina vidim, da je od svega najvažnije, da što moguće više zalazim na samo lice mjesta; sve drugo je samo nuzgredno. Ta mnogi ljudi niti neznaju prosuditi, što imaju, pa vele »ništa« gdje ima ipak »išta«, a kadkad i zanimiva, kako mi se to prekjučer u subotu oko 5 sati pred večer desilo. Imadoh Gumpla u Palanki nešto naknadno zapitati i smotrim preko plota u Bauevrom novokupljenom dvorištu »mjeru« od ka-

mena raspolovljenu. 3. Fragmenat Glatzove are naden je, kako naknadno doznajem, g. 1892. pri gradnji njegova podruma. Onaj drugi napis žali-bože još se nije našao. 4. Hartmann u Palanki našao je prošle jeseni desetak zidanih raka od ploča (većim dijelom dječije) u svom vrtu. Od predmeta bilo je samo 6 vrčića; tri polupaše djeca, a tri dade meni na dar, te ću jih zgodom poslati. 5. Na skoro ću kolima i u naše polje na istraživanje. Ustanoviti ću 1. posve točno put u Fossis; sada sam već posve siguran za pravac, samo da izmjerim. Mnogi ga dobro poznaju na svojoj zemlji; 2. vodovod kod Katanca; 3. pregledati ću Glatzov Bajanov logor i kamen tamo (od prije) iskopan; 4. zidine u Šašinačkim livadama na našoj medi; 5. mjesto nalazišta naših miljokaza; 6. »Humku«; 7. kod Petkovića mlina ima zid od kamena ravan oko 100 m. dug. Izvaden iz njega po Debeljaku prije već 60 hvati kamena, a ima ga još puno. 8. Kod Čović mlina na Gumplovoj livadi oveća zgrada, (poblize u posebnom ovdje priloženom izvještaju. S vremenom ću i na mandeloškoj strani vodovod uvesti na nacrt; vidi se dobro. Manjkajuće nacerte o Mitrovačkom polju, koji su mi tom prilikom potrebni, već sam jučer u našoj gruntovnici prerisao.

Kada ima materijala, onda ima i veselja, onda ne žalim truda.

O amphori Bauer-Nikolić (Kutuz) još ovo: Bauer ju je meni (na molbu) poklonio, te je već prevežena k' meni, poslati ću Vam ju, čim uzmognem. Nije cijela (skoro polovica) ali sam joj ipak na dva tri načina mogao odrediti dimenzije i sadržaj. Već Overbek Pompeji p. 63 veli: »Hier fand sich eines der merkwürdigsten Monumente Pompejis: Der Aichungsblock oder das öffentl. Normalmass«, a i Vi velite u zadnjem Vjesniku p. 102, da su to rijetki spomenici, te da na Balkanskom poluotoku ima samo još jedan iz Kosova (Bugarska). Veseo sam dakle da Sirmium ni u tom pogledu ne će zaostati. Nepoznam oblika kosovačkoga i epheški, ali naš je lijepa oblika, koji opet pokazuje, kako toliko put, tako i sada, kako su Rimljani i stvarima svagdanje porabe davali estetičan ukusan spretnan oblik. Materijal lijep, bijel, tvrd vapnenac. Komad je imao 4 ruče, da njime mogu dva čovjeka baratati. Sada su sačuvane samo dvije, a te znatno olakšavaju opredjeljenje sadržine, pošto je fragmenat nešto manji od polovice gore, a dolje uprav polovica. Među tim ručama nalazi se naime $\frac{1}{4}$ gornjeg nutarnjega oboda, što sa dubljinom posve dostaje za račun, a i geometričkom konstrukcijom i drugim načinom dobio sam jednak rezultat. Iznos od

26.3 litre za čudo se sudara sa teorijskim brojem.

Najsrdacniji pozdrav Vaš

Ig. Jung

12. **Mitrovica**, 5. svibnja 1902. Čim primih Vaš list pohitih po kiši na kolodvor, premda nijesam imao velike nade. G. glavari postaje mi veoma susretljivo dade potanje ubavijesti. Reče mi, da je koncem travnja o. g. u vrtu g. Ludw. Schrägera, trgovca sa živinom, na mjestu bivše barutane preko puta grč. ist. groblja (a ne na kolodvoru, kako ste Vi izvješteni), nađen rimski grob bez predmeta i dva mala bronsa iz Konstantinova vremena. Sutradan podoh k' g. Schrägeru, da izvidim, što je na stvari. Nadoh na onom mjestu, gdje smo mi pitali ljude, koji kolima zemlju u dolju prenašaju, još u zemlji velik kamenit sarkofag. Pošto je loša krupno za asta mehka materijala i nepravilne izradbe, te pošto ne ima ni zaklopca, nego mjesto ovoga dva veća i jedan manji otesan debeo kamen, to ne ima nade, da bi na njem bilo kakova napisa ili relijefa. Materijal je uzrokom, što mu je stijena osobito debela — 29—30 cm. Osim kostiju i gore pomenuta 2 slabo sačuvana novca, nije više ništa nađeno. Kada ga izvade pregledati ću ga još jednom.

Nedavno je Schrägerov susjed pravio ledenicu, pak vele, da je i tu nešto nađeno. Kad sam bio tamo, ne bijaše nikoga kod kuće, te sam samo vidio ulomke kamenitoga poklopca od velikoga sarkofaga. I za ovo ću još jednom pitati.

Nutarnje dimenzije Schrägerovoga sarkofaga jesu: duljina 1.65 m, širina 0.79 m, dubljina 0.53 m. Vanjske mjere nijesam mogao još izmjeriti.

Ružno vrijeme i posao ne dozvolise, da se više raspitujem, isto tako nemogoh još do sada poslati poštom i željeznicom, što još imam. Čim uzmognem, učiniti ću.

Srdacan pozdrav Vaš

Ig. Jung.

13. **Indija**, 24. travnja 1902. Bivši taj dan u Indiji, upotrijebio sam po navadi zgodu, da se raspitam i za tamošnje starine, o kojima do danas još ništa ne znadoh. Odgovoriše mi nekoji, da tamo nikada nigdje ništa stara neiskopaše. Imajuć iskustva, nije me to naravno ni malo smelo, te se uputih sam malo po selu. Zapišao se kod neke novogradnje, opet ništa; malo dalje kod druge, opet ništa; ali u razgovoru ipak vlasnik Wilhelm Sutor glavna ulica br. 419. reče, da je 1899. pri rigolovanju svoga vinograda na kraju te ulice preko puta k. br. 441. našao neku stvar. Donesav mi ju, upoznam ju kao bronsani bodež,

komu manjka ručka. Isti ga rado ustupi narodnomu muzeju. Poslat ću ga u prvoj pošiljci. Osim toga nije više ništa nađeno, bar on ne zna za više. Tako bi sad i u Indiji bio ustanovljen bezdvojbena prvi prehistorički nalaz. Zamolio sam ga, da sve buduće tamošnje nalaze preda mome tamošnjemu nećaku Đuri Žunteru. Ovaj potonji mi onda reče, da je nedavno u Indiji iskopan i oveći novčani fund, ali iz doba Marije Terezije; za to ga nijesam htio pregledati; sada je u tamošnjega načelnika u općini. Sutor mi još reče, da je u polju Franje Gärtnera 1 km. sjeverno od Indije iskopano cigala. Uputiv se k tomu i odvezav se na to polje, nijesam mogao ništa izvjesna konstatovati, premda ulomaka opeke tamo dosta ima. Gärtner reče, da je bila zidana grobnica. Poslije sam mogao u vrtu moga druga učitelja Koporčića k. br. 227. iza srpske crkve ustanoviti, da je tamo izvadena rimska grobnica, od koje je ploče upotrebio u svoju staju, ali sam kraj zdenca još 2 našao (40 × 30 cm.) i fragment jedne tanje sa uzvnutim rubom, kojom je bila pokrivena. Osim toga mi je isti dao još jedan velik bronsani novac. Av. : ANTONINVS AVG · PIVS P · P · TR · P · XV glava lovorvjenčana desno. Rev. COS · IIII sa S · C Popis muz. p. 33 br. 44. Coh. II. 298. 268.

Ig. Jung.

14. **Privlaka**, 31. siječnja 1902. Nasuprot prehistoričke gradine sa ove strane Bosuta od Privlake poče ove godine nekolicina žitelja rigolovati zemlju za vinograde. Tom je zgodom iskopano više komada iz kamenoga doba. Žalibože da je od toga veoma malo spašeno, jer sam za to kasno dočuo. Po pripovijedanju iskopalo se više kamenitih dlijeta, sjekira, košćanih predmeta i drugoga, što je na žalost opet u zemlju zatrpano. Nešto sam samo spasio i to: sačuvan rog (možda od prepotopnoga) jelena, dvije velike kosti (valjda nastavak ovoga roga), jedan kameni lijepo probušeni i ukrašeni prešljen, komad izglađene ploče od vapnenca i ostataka od lonaca. Svi ovi predmeti nađeni su u dubljini od 30—70 cm. Ako, veleučeni gospodine, držite, da bi ovi predmeti kakovu važnost imali, molim izvolite mi javiti, a ja ću dragovoljno slavnomu muzealnomu ravnateljstvu gornje predmete poslati. Na godinu rigolovati će se u ovom kraju u velike i nadam se, da me ne će ovako nepripravna zateći takova zgodu.

Izvolite primiti izraz mojega osobitoga velepoštovanja.

Valentin Jurić.

15. **Privlaka**, 23. veljače 1902. Odgovarajući na Vaš velećijenjeni list od 2. veljače t. g., častim se priposlati »izvadak iz katastralne mape« sa parcelama, na kojima se je našlo predmeta iz kamenitoga doba. Vraćam ujedno i mapu okoliša privlačkoga, poslanu od Vas, na kojoj sam obilježio našašće predmeta. Mislim, da sam točno obilježio mjesto, nu ne bude li, to ćete moći, po izvadku i prerisu točno označiti mjesto. Po skromnom mojem mnijenju sudim, da se ovo nalazište ne će ograničiti samo na ove tri parcele, nego da će se protezati duž Bosuta do privlačkoga mosta. Moje mnijenje potkrijepljuje nalaz različitih kamenčića na cijeloj visoravni duž Bosuta. Da se ovdje kriju mnogi predmeti od velike važnosti, uvidjeti ćete iz pošiljke, koju muzeju šaljem. Biti će u toj pošiljci što šta i neznatna, ali valjda i vrijedna. Osobito vrijednima držim neke koštane predmete, na kojima se vidi, da su čovjeku ma u čem služili. Ostataka od posuda poslao sam i više, nego što bi trebalo, ali tako u listu Vi, veleučeni, zahtjevaste. Bude li možda trebalo, mogu poslati preko dva mje-rova kojekakovih ostataka. Izvolite se u svakoj potrebi na mene obratiti, a ja ću dragovoljno svim Vašim željama udovoljiti.

Izvolite primiti izraz najdublje poštovanja od Vašega bivšega učenika

Valentina Jurića.

16. **Dubica**, 26. studena 1901. Ovdje priloženo šaljem Vam 2 komada starinskih novaca, jedan srebren a drugi bakren. ((Fulvia Marci Antonii i sasma izlizan bakreni IV. vijeka. Op. ur.). Našao ih je seljak Nikola Vukas kuće broj 72 iz sela Cerovljana (općina Dubica) kopajući tamo kurve na oranici blizu šume. Ako imadu za muzej vrijednost, on će ih rado dati, pa se nada kakovoj makar i maloj nagradi. Zadržite novac kod sebe, pa mi obznanite kako mislite i ujedno rado bi znao, iz kojega su doba.

Sa štovanjem Vaš odani

Mijo Mutavčić.

17. **Krbavica**, 7. rujna 1902. U ovom mjestu na srijed polja uz cestu nalazi se humak dug oko 30 m. koji je po svoj prilici nastao uslijed grobnica, koje se tamo nalaze. Povrh toga humka je cesta. Kopajući na tom humku temelj za kuću našao sam ove starine, koje šaljem na dar tomu slavnom ravnateljstvu, moleći ga ujedno, da bi mi izvoljelo priopćiti, iz kojega doba potječu. (Iz halštatskoga doba, od prilike VI—IV. stoljeća prije Kr. Op. ur.). Te su starine bile uz ljudske kosti. Čini se, da su mitvaci okrenuti glavom prema jugu, bar tako po pri-

lici kazuju kosti. Šaljem i jedan tamo nađen zub, a bilo ih je i više, dapače i lubanja i dosta drugih kosti. Grobnice nisu bile duboke, po prilici 70 cm. ispod zemlje. Ako su starine od vrijednosti, moglo bi se iskopavanje nastaviti, jer sam ja kopao samo s jedne strane dugo 12 m. a 60 cm. široko. Iskopavanje bi mogao nastaviti uz novčanu pripomoć, a ja sam siguran za uspjeh.

Sa veleštovanjem

Đuro Panjković.

18. **Lovas**, 23. prosinca 1901. Po Vašoj želji pretraživao sam župnički vinograd, da uđem u trag kremenu, pa sam nakon dugog traženja našao samo ovaj ulomak noža. Sada se rigolaju ovdje mnogi vinogradi, ali se ne nalazi ništa. Rigola se i vinograd tik župničkoga, pa sam ljude upozorio, da pazi, ako bi što našli. Na jednom mjestu nadoše mnogo crjepljivlja od posuda, u zemlji kao ispečenoj, a odmah od toga ovu sjekiru. Komad od dna posude, a tako isto i razbiti vrh posude šaljem također. U istom vinogradu nadoše i komad kamena u obliku pravokutnog trokuta. Kao što se vidi, imao je oblik četvorine, ali je pukao po srijedi. U sredini nalazi se izdubak, kao što sam naznačio. Kamen je dug i širok po 27 cm, debljina mu je 6 cm; a težina oko 5 kg. Ako je što vrijedan, poslat ću ga. Moguće, da će Vas zanimati i ovo. Govorio sam prije 2—3 dana sa jednim ovdašnjim seljakom, kojega se vinograd nalazi blizu župničkoga a on mi reče, da je prije 3 godine, kad je svoj vinograd rigolao, iskopao cijeli čovječji kostur. Kostu da su bile veoma velike. Kaže, da ga je opet ukopao na istom mjestu.

Sa odličnim štovanjem

Đuro Plašević.

19. **Surčin**, 15. prosinca 1901. — Moji vinciliri, pošto su na meti, rade, čim se i najmanje zemlja prosuši. Rigoluju sada onaj komadić zemljišta, što je bivšemu vinciliru služio za baštu. Dosada su iskopali: 3 koplja, jedan omanji okrujen lonac, opet jedan isto tako omanji, jedan vrlo malen bokalčić, tri člančića od jednoga pojasa i neko meni nepoznato parče od bronca.

Sa onim našim razgovornim kočijašem Milošem još nikako nijesam mogao utvrditi, kada ćemo do »Bršljana«, navodnoga nalazišta iz kamenoga doba; uvijek je u nekom poslu, ali ja mu oprostiti ne ću i otići ćemo kad tad. On i još neki Srbin našli su po jednoga srebrnoga »Hadrijana«. Ovaj drugi je ljepši i sačuvaniji. Veličine su kao novčić. Što da im dadem, ako imaju za Vas vrijednosti?

Što se tiče kopanja »velike humke« kod 9. km. na drumu Surčin—Zemun, zamolio sam g. predstojnika Babića u Vaše ime, da mi dozvoli kopanje oko te humke, gdje kolima ne smeta i dozvolio je; no što se tiče prosijecanja same humke, bilo bi nužno, da zamolite kod građevnoga odjela Visoke vlade, kako bi Vam u Budimpešti izhodilo dozvolu takoga kopanja. Za jedan dan mogla bi se ta humka sa 3—4 nadničara širinom na 1½ m. prosjeći i odmah zatrpati. »A kad sine proljeće«, ja ću se zanimati i o drugim nalazištima, što se u narodu spominju.

Uz izraz odličnoga moga poštovanja

Ante Poturičić.

20. Surčin, 26. siječnja 1902. — Bakreni nadžaci već su u mojim rukama. Čim sam primio pismo, uzeo sam kola i otišao u Bečmen. Ivan Sorg već je ovo dana bio u Zemuun i htio je da ih proda, no na svu sreću zaboravio ih je na kola uzeti. Jedan je nadžak već bio prodao bečmenskomu cestaru za 25 nvč. Ja sam, da se narod za budućnost ne smuti o meni i da mi povjeri, odmah pokazao pismo i nudio za komad 3 for., te sam odmah gotovim novcem za tri čitava nadžaka platio Ivanu Sorgu 9 for., a za 4 pole 3 for. i dao sam k njemu dozvati cestara i isplatio mu za četvrti čitav nadžak 3 for., što čini zajedno 15 for. Onaj komad, što je već u Zagrebu i oveće parče kremenoga kamena, što je uz tu pošiljku, nijesam platio, uzimajući ih za pridu.

Nalazište je na gen. štabskartu zon. 16. col. XXII. u tački »a« prema priloženoj slici. Ivan Sorg priča, da je tu izorao jošte tušta kremenja i jedno malo koplje, no da je sve to izgubljeno djetecom. Kada sam s njim pazar svršio, htio sam lično da se odvezem na nalazište, no u taj par zahuji ljut vjetar i spusti se hladna kiša. Po opisu to je nalazište »humka« i pružilo se izmed livade i bare, te je sav izgled, da bi se tamo rigolovanjem još mnogo toga našlo. Kako su posljednja 2 dana konca školskoga semestra praznici, gotov sam taj komad prerigolovati, ako Vam je pravo. Ivan Sorg to dozvoljava.

U svom vinogradu marljivo rigolujem, ali ništa našao nisam do onog malo, što sam Vam već javio, pa i tu nemam sreće: naredio sam naime mojim vincilirima da svako parče odnesu u gornju sobu donje kuće, a oni odnijeli u kačaru, te se lonci na male čerpiće razlupali.

Učitelj Lichner u Boljevcima obećao je od sada šiljati našem muzeju stvari, koje se budu našle, (Moram baš sutra u Boljevce) i veli, da ima opet jedan lađenski mač. Za cijelo će mi ga

dati, pa ću ga poslati zajedno s nadžacima i mojim stvarima.

Odličnim poštovanjem

Ante Poturičić.

21. Surčin, 3. veljače 1902. — U subo u 1. veljače izišao sam na Sorgovu njivu i kopao. No tek što smo sat i po do dva sata radili, razagna nas ljut vjetar i hladna kiša. Rigolovanje drugoga ašova bilo je vrlo teško. Dao sam si označiti mjesto, gdje su nadžaci nađeni i prevukao preko njega liniju od šest hvata, a od ove izmjerio sam desno i lijevo 2 hvata i obije pole počeo rigolovati s protivnih strana, da mi bude lakše prekopano izravnati. Izgleda mi, da ne ćemo mnogo naći, ali držim, da ipak treba prekopati. Ja sam Sorgu kazao, da ću nastaviti kopanje o kakvom lijepom prazniku. Glavno je, te on veli, da na istoj njivi na drugom mjestu ima neka ruševina i tu sam htio ogleđati, ali od kiše ne mogoh. To'iko u brzini

Odličnim poštovanjem

A. Poturičić.

22. Surčin, 15. veljače 1902. — Vrlo poštovani list od 11. veljače primio sam i nastojati ću da sve svršim, kako bih udovoljio Vašim željama, a daj budi da bude i dobroga uspjeha. No, kako je ovdje obladala kiša, to se ne će skoro raditi. Prije nekih 10 dana donešena mi je vijest, da je neki Grčki u Bežaniji pri rigolovanju našao tušta staroga željeza, lonaca i t. d. Već sam bio naumio, da uzmem kola, pa da specijalno zbog toga našašća odem u Bežaniju, ali neznajući, da li mi je kao povjereniku dozvoljeno tako na svoju ruku muzeju troškove činiti, ostavio sam ogledanje tih predmeta za pripad, kada sam svojim poslom u Zemuun, budem kroz Bežaniju prolazio, samo što sam Grčkome poručio, da starine čuva, dok ne stignem. Tako sam 14. bio kod Grčkoga i predao mi je sve, što je našao. Malo je toga. Od predmeta, što ću ih danas ili sutra otpremiti, onaj nož sa dugačkim drškom, kugla, dvije nožice od makaza i onaj crijep od lonca. On mi veli, da je tamo našao i na neki zid, te mi je dozvolio, da ga kopam ako me volja. Izvolite odrediti. On za te stvari ne ište ništa, no spomenite to u idućemu pismu uz izraz zahvalnosti. Bilo je i lonaca, ali su razlupani i zatrpani.

Prije 8 dana od prilike, donio mi je ovdašnji jedan Srbin Pavle Milutinović kbr. 70 ona dva bakrena komada kao dlijeta, što ih je iskopao prilikom rigolovanja za lukac u svom vrtu. Taj je došao sasam zapuren, kao da je našao čisto zlato i odredite mu, molim Vas, što veću nagradu, naravno prema vrijednosti za muzej.

Onaj kamen, valjda tucalo za žito, nađen je u mome vinogradu prema istoku nad gornjom kućom. Poklanjam ga muzeju. Za ovu godinu imam još malo da rigolujem. Našao sam tu blizu 2 garišta, ali blizu njih i u njima ništa.

U Bečmen ću, kada praznik i povoljno vrijeme dopusti. Mač iz Boljevaca obećan mi je, samo što me put do sada još nije olveo tamo.

Odličnim poštovanjem

Ante Poturičić.

23. Surčin, 10. ožujka 1902. — Dostavljam Vam namiru Pavla Milutinovića. Našao sam se isprva, pa mu kazao, da ste poslali za one sjekirice 2 K. i on se obradova, a kad mu rekoh 7 kruna, nije od čuda mogao da sastavi usne. U Bečmen nikako ne mogu, ali sam zamolio tamošnjega mladoga, na dobro vazda gotovoga učitelja Drenovčanina, e bi on tamošnja iskapanja preduzeo i obećao mi je. Sorg me već gonio i ostavio je ono parče (drugo je zasijao zobom), pa će ga zasijati krumpirom.

Priložene stare novce predao mi je ovdašnji nadničar Vasa Novaković. Našao ih je pri rigolovanju u vinogradu surčinskoga podružničkoga vrtlara Petra Pecuera i traži nagradu prema Vašoj procjeni. Najveći je komad carice Agripine, srednji cara Hadrijana (oba od bronsa), a najmanji srebrni Hadrijanove žene Sabine.

Za onaj dugački željezni nož bubnuo je ovdašnji jedan ratar, da je oruđe za vađenje saća iz pletenih košnica. Isti nije baš ni pčelarem, te nam ni s te strane ne može važiti kao autoritet; no kada Vi ne znate, što bi moglo biti, nije možda s gorega, da Vam i to natucanje pominjem.

Hvala Vam, te me opomenuste, kako valja stvari pakovati. Od sada ću bolje paziti.

Dà, kad već niji sam mogao ništa nogama raditi, t. j. hodati ovamo onamo, a ja sam koliko se moglo u korist muzeja radio glavom i rukama. Dao sam naime kod općine proglasiti, kako su nagrađeni lijepo Sorg i Milutinović i pozvao tim putem narod, da mi donose starine, što ih nalaze pri kopanju i t. d. Prvi uspjeh je evo baš u dobitku priloženih starih novaca t. j. Novaković mi je sam kazao, da ga je taj proglas potaknuo, da novce meni preda.

Ante Poturičić.

24. Surčin, 16. ožujka 1902. U četvrtak po podne uzeo sam četiri nadničara i otišao prekopavati mjesto zabilježeno po Grčkom u njegovom vinogradu u Bežaniji. Prekopali smo komad od prilike 2-8 m. širok i do 5 m. dugačak, u kojem je on navodno naišao na zid, da nije mogao dublje rigolovati. Pokazalo se, da tu nema zida, već sve

neko veliko kamenje, neki prhki vapnenac, izmiješan sa po gdjekojom rimskom ciglom bez svake sveze. Ne žaleći trnda i opazivši, da je i u najvećoj dubljini (1-50 m.) sva zemlja naplavljena s brijega, pretražio sam cijelo to parče i na najdubljem mjestu jedva mi se ukaza parče kamena, za koje mislim, da je krnja sjekira kamenoga doba. Ono malo gvožđa našao sam u gornjim slojevima, a ono rastaljeno olovo, tutiju kositar, što li je između želj za i kamene sjekirice. Zanimivije je bilo pripovijedanje ljudi, koji su dolazili gledati, što ja radim. Tako je odmah prvi komšija do toga vinograda pripovijedao, da je on prilikom rigolovanja našao lonaca, koji su bili smješteni čelo glava mrtvaca. Te su lonce bacili i t. d. Iz toga izvodim, da bi u opće valjalo na sve općine izdati proglas, kao što sam ja činio u Surčinu, kako bi ljudi prijavljivali nalaze.

Uspjeh toga moga koraka pokazuje se sve više. Tako mi je ovo dana javio ovdašnji žitelj Petar Crljen, da je prilikom rigolovanja naišao na lonce. Na dva mjesta je iskopao naslagano kamenje i med njim lončice, no nije ih čitave povadio: dva su tek krnja, a drugo se sve na sitno raspalo. Otišao sam na lice mjesta i molio ga, da bolje pazi ili da me pozove, kada naiđe na štogod. Ne znam, bi li Vam i taj sitniš poslao. Ima ga, koje iz Bežanije, koje od toga Crljena, a biti će do 8—10 kgr.

Osim toga javili su mi neki Nijemci pod vodstvom Adama Kleppa iz Dobanovaca, koji su osnovali izmed Surčina i Dobanovaca ciglanu, da su pri kopanju naišli na starine. No ti su ljudi strašno falili. Tako vele, da su naišli na neku lijepu peć, ali su je razvalili, samo je postament iste ostao i taj je sada zatrpan. Nailazili su na parčad bakra, a to su opet bacili u blizu baru. Donijeli su samo jednu veliku čitavu rimsku ciglu, 2 bronsana novca (kojima su pripisivali najveću vrijednost), parče ručke od jednoga lončića i možda najzanimivije parče, onu izrezuckanu kost, valjda starodrevnu rezbariju. U blizini te bivše peći našli su te stvari i biti će, kako sam ih pitao, da je tu jedno smetište, kao što mi pisaste, da bi se moglo naći pored eventualne peći u Bečmenu

Odličnim poštovanjem

Ante Poturičić.

25. Surčin, 4. travnja 1902. — Nadam se, da ćete današnjom pošiljkom biti obveseljeni. Ne trebam mnogo da pišem o pojedinim predmetima, jer sam uglednije baška pakovao u papiriće i na istima bilo s polja, bilo iznutra napisao, što bi Vas moglo zanimati.

Da najprije govorim o Hauchovom vinogradu.

Isti se u Generalstabskarti zona 26. Col. XXII. nalazi na jugo-zapadnom kraju Surčina u jakovačkom hataru sroču mosta, što vodi preko bare »Surčinovice Galovačke«, među vinogradima, ispod kojih je zabilježeno »Jakovački vinogr.« Na to mjesto »Jakovački vinogradi« osobito upozorujem i mislim, da bi tu bilo jedno od najbogatijih nalazišta u ovom kraju, jer je to brežuljak, optočen sa dvije strane barom. U Hauchovom vinogradu (gospodar je rigolovao plugom) izrovano je za jedna kola crijepova od starih lonaca, jelenjih i drugih rogova i silesija kostiju, i nađene su alatlike od kamena, kremenca i kostiju, a jedan čovjek pripovijeda, da od toga nalazišta malko dalje prema jugu u zemlji imade vrlo mnogo kostiju, te izgleda, da su ovdje baš stanovali neki majstori, koji su od kostiju i drugoga materijala oruđe pravili. U opće taj brije — možda svega 3 do 4 jutra — mora da je pun tih stvari, jer po površini vidim mnogo crjepovlja. No mislim, da će se rijetko naći koji veći čitav komad, jer su tu od prastaro doba bili vinogradi, te je zemlja splavljena do bliza dubljine u kojoj su predmeti, a osim toga kopanjem, sadnjem i polaganjem loze mora da su sudovi porazlupani. No pored svega toga mislim, da bi tu valjalo kopati i rigolovati prije nego igdje, te sam zato i otišao u Jakovo 31. marta t. g. da se raspitam, da li bi ljudi dali svoje parcele rigolovati. Vlasnik parcele, što se sučeljava s Hauchovim vinogradom s juga, po imenu Čauš i vlasnik parcele prema istoku Mirković dozvoljavaju rigolovanje, ali su ih za sada zasijali žitom, te bi se tek poslije žetve moglo na posao. I vlasnik sa zapadne strane dozvoljava rigolovanje. Najistočniji rt toga poluotoka uzeo je krčmar Petar Buta u zakup od zemunškoga trgovca Kreculja, te i on dozvoljava rigolovanje, a moglo bi se odmah raditi, jer je nakan saditi kukuruz, a tome je tek u drugoj trećini ovoga mjeseca vrijeme. Dne 2. aprila uzeo sam 3 nadničara po 1 K. 20 fil., da još kopaju, u koliko je ostalo krajičaka od Hauchovoga vinograda i na komadu trgovca Kreculja, te su našli obradenu kost, kameni batić i šilo od kosti, kao što pokazuje omot. Osim toga otišao sam istoga dana po podne sa učenicima svoje škole do tih nalazišta, te su isti zajedno sa mnom pretražili sve one rbine i džidže, što ih je Hauch dao zgrabljati, prije no što će potačkati svoj vinograd. U tom smo dubretu našli ja i djeca raznih predmeta, kao što se vidi iz omota i poklanjamo ih muzeju.

U Črljenovom vinogradu bilo bi i čitavih stvari, no ljudi idu za tim, da svoj posao što brže svrše, a do interesa muzeja malo im je stalo, a

neke su stvari tuđi ljudi gledaoci baš iz objesti razlupali.

Ako veleslavno ravnateljstvo mnije, da se kopa parcela Petra Bute, onda molim, da me se ovlasti. Ne znam, bi li bilo bolje redom kopati ili na više mjesta praviti pokuse na parčadima od 20 č. m. površine. Svakako bi šteta bila, da se tu pokusi ne čine.

Odličnim poštovanjem

Ante Poturičić.

26. Surčin, 11. travnja 1902. — Povodom vrlap štovanoga otpisa, broj 206. od 7. travnja riješio sam se odmah, da već zbog praznika sa 20 nadničara činim pokuse na posjedu Petra Bute u »Jakovačkim vinogradima« u svrhu iskapanja starina. Razdijelio sam radnike u pet partija na pačetvorastu parčad, od kojih je svako u površini imalo oko 100 m². Tačnoga plana još nemam, već ga moram prilikom dobiti iz Boljevaca, jer Jakovo tamo spada; no za prvi čas evo maloga nacrtca, kako bi se veleslavni naslov razabrao o uspjehu tih pokusa.

Uspjeh je bio veoma povoljan. Ja mislim, da bi se idućega četvrtka moglo još raditi, ali dalje ne, jer će svijet udariti u kukuruz. Ja bih nastavio parče I. od sjevera prema jugu kao najbogatije nalazište. Najmilije bi mi bilo, kada bi mogao doći gosp. ravnatelj, pa da eksploatiše taj majdan I meni je žao, što su nalazi sve fragmenti, ali je i nađeno najviše u dubrevitoj zemlji — smetištima. Valja da će Bog dati, da ćemo naći i na cijele stvari, kao što su ovaj put urne, doduše male, ali neobično i vrlo ukusno građene.

Drugih rbina i kostiju opet je nađeno za pune taljige, ali izmiješano, da se sastaviti ne može. Osobito napominjem, da se kopa u samom šljunku ili je opet jedan sloj sama jedinstvena masa kao pečena ciglja u slojevima od 10 do 30 cm., a na nekim mjestima i to u parčetu III. na sjev. ist. i na parčetu V. na jugo-istoku naišao sam na potpun mozaik, složen od parčadi crvene ispečene više zemlje nego ciglje (ako nije istrula ciglja), i to ne ravno, nego ispupčano u dubljini od 4 ašova sa nogom, pa ispod tih kao kuba opet crna džubrevita, katkada i žuta zemlja, pa i kao sloj istrula kreča. što se daje gnječiti, kao ljepak.

Meni se nađeni predmeti svidaju, kad uzmem, da su iz kamenoga doba. Znam, da se tamo ne mogu naći gramofoni i motor-bicikli. No do Vas je, da odredite, što ćemo. Meni to ne pada lako, no za dobru stvar rado ću se žrtvovati.

Osim gornjih predmeta stekao sam za muzej još s druge strane neke interesantnije predmete

koje kao poklone, koje kupom. Tako je ovdašnji ratar Vid Pleša prilikom uškoloavanja reznika u svom vrtu našao jednu urnu, koja se doduše raspala od trulosti, ali je sve tu, pa i kosti, a usred urne (oblik čini je) našao sam jednu bakrenu, sasma iskrivljenu narukvicu. On te predmete poklanja muzeju.

10. rano u jutro, kad sam pošao sa nadničarima u »Jakovačke vinograde«, javio mi je ovdašnji ratar Šmidt, da je u svom vinogradu našao jednu kuglu i vrlo velik čup. Danas sam sâm otišao po te stvari. Čup, koji je već bio razlupan, dotukla su i raznijela djeca, a kugla ima oblik, okrugle boce sa malim grlom; zalivena je olovom, a spolja je od bronsa. Promjer 8—10 cm.

Prije ovih donio mi je jedan nadničar — Johann Holzmüller — jednu bronsanu, sačuvanu ornamentovanu narukvicu sa dvije zmijske glave. Tražio je, da mu odmah platim, jer treba novaca. Sjećajući se po muzeju kupljenih bakrenih alatljika, držao sam, da preciosa toga doba ne će biti skupo plaćena sa 1 krunom, osobito, kada mi je rekao, da se i urna prilično sačuvala, u kojoj je ta narukvica bila i koju je u svom vrtu iskopao. Otišao sam sâm na lice mjesta i pošto je falilo 2—3 parčeta od urne sam ih sâm tražio i 2 našao, tako, da je urna skoro cjelovita — opet čini je. Vidivši kako je mjesto, nagovorim Johanna Holzmüllera, da na muzejski trošak dalje rigoluje. 70 m² — m² po 2 fil., pa ako nade stvari, da mi ih dade. On tako učini i ne nade druge urne, ali na mjestu, gdje je bila prva, nade i drugu narukvicu i to par prvog, koju mi je pošteno predao. Za taj par narukvica imao bih dakle dobiti 2 K. 40 f., kao što sam izdao Johannu Holzmülleru. Molim, da mi odrešito kažete, da nijesam preplatio. Ja mislim, da ne preplaćujem, prema cijenama, što ih je plaćao muzej direktno. (Tako je. Op. ur.)

Meni jeda, a muzeju su zadali troška Bečmenci. Došli su mi naime javiti, da nešto zapinje oko rada na Sorgovoj njivi, na kojoj da su našli, kopajući na muzejski trošak (za onih 5 kruna, što sam poslao učitelju Drenovčaninu), neku peć, pa ne znadu, šta će s njom, a osim toga, ua su našli još bakrenih nadžaka. Misleći, da peć — ako je nadena „cak unt pak“ pošaljem muzeju uzeo sam u nedjelju 6. o. mj. kola, da vidim što je, a kad tamo, od peći ni traga, nego smetište, koje je učitelj još prije po mojoj uputi pretražiti dao i pretražio, te je našao dva fragmenta od bakrenih nadžaka i druge sitnice, koje će drugom pošiljkom doći.

Odličnim poštovanjem

Ante Poturičić,

27. Surčin, 20. travnja 1902. — Pozivom na vrlo poštovani otpis br. 212 od 13. travnja, čast mi je izvijestiti, da sam dne 17. travnja nastavio traženje starina u posjedu Petra Bute u »Jakovačkim vinogradima« sa 18 nadničara po K. 1-20, a da sam ih mogao više dobiti, radio bih bio i sa više, ali se ljudi ustezali izilaziti, jer je duhao silan vjetar. Sav sam rad koncentrisao oko fig. »I«, zabilježene u planu pisma od 11. travnja, jer se to mjesto po predašnjem kopanju (10. travnja) pokazalo kao najbogatije nalazište.

Rad na posjedu Petra Bute za sada svakako mora da prestane, jer će od ponedjeljnika da otpočne sadenje kukuruza. Međutim čujem, da je vlasnik zemlje do Bute-Živković iz Jakova gotov pregorjeti ovogodišnju ljetinu, kada bi njegovo zemljište htjeli prerigolovati. Po nacrtu u pismu od 11. travnja zabilježena su dva mjesta, na kojima sam činio pokuse u toj parceli, a po svoj prilici nam ne će preostati, nego sav taj brijeg prekopati, jer nalaza imade svuda, a sve je dosta duboko, tako da muzej ne će ništa dobiti, ako ljudi sami budu rig lovali pod vinograd. Ja bih najradije, da posao, u koliko bi ja imao učestvovati, ostane za ferije. Ali bi se moglo rađiti i ovako: ja bih mogao najmiti 8 do 10 vjernijih i vrednijih ljudi, koji su već malo izvještili oči za traženje, te bi radili bez moga nadzora, a nadnica bi im bila recimo 1 K. 20 ili 1 K. 40 fl., a za pripad, kada bi im nalazi bili bolji i lijepo izvađeni, dobili bi za 2 fil. više. U ostalom mnijem, da bi najprobitačnije bilo, da veleslavno ravnateljstvo samo koga izašalje u svrhu prekopanja toga brežuljka. (Ako i jesu ljudi u Slavoniji dosta savjesni kod posla, tako da neće bez razloga dangubiti, to ipak nikako nije dobro pustiti, da sami bez nadzora rade, jer kod takova posla treba vlastitih opažanja stručnjaka ili inteligentnih ljudi. Op. ur.)

Istom poštom šaljem prvi sanduk nalaza iz »Jakov. vinograda« zajedno sa drugim tekovinama iz posljednjega doba. Molim, da se pazi pri vađenju osobito gore na rbine, po Vidu Pleši poklonjene urne, u kojoj je bila bakrena skr'ana i stinjena narukvica. Svi po pismu od 11. travnja u fig. I, II, III, IV i V nadeni predmeti baške su omotani i napisom provideni, a dne 17. travnja iskopani predmeti većinom su omotani, no na omotima je samo šara crvenom kredom i iskopani su u produženje fig. I. U drugom sanduku, koji ću otpremiti za koji dan, nalaziti će se koturovi i molim, da mi otpišete: što su to, kad ih toliko ima. Nijesu li »olovice« t. j. kugle, što su ih upreli na donji kraj ribarskih alova; danas se

rabe krugle od olova? (Sasma ste dobro pogodili. Op. ur.)

Jučer sam opet dobio kao poklon muzeju od ovdašnjega ratara Vida Pleše tri mala zemljana sudića iz njegove baštice, od Miloša Simatovića polovicu kamenoga kotura; a u mom vinogradu našao sam ili bolje izorao »planet plugom« prilikom prašidbe jedan člančić od pása la tenske sablje, koju poklanjam muzeju.

Račune ću od sada podnašati u obliku „Isplatnice«; i posljednja je već bila providena skoro svim potpisima, kad tek jedan pređe rukom i svu ju tako zamrlja, da me je sramota poslati i sastavljam novu.

Odličnim poštovanjem

Ante Poturičić.

28. Surčin, 2. svibnja 1902. — Prije svega čestitam uspješnu i brzu uhićenju tatova, koji mal' te ne oštetiše ljuto odlični naš kulturni zavod.

Osobito zahvalnošću vraćam djelo »Die neolithische Station Butmir«. Proučio sam ga, kako se možete uvjeriti iz mojih ispravaka tiskarkih omašaka, pa samo mogu žaliti 1. što mi te knjige nijeste prije poslali, jer bih, upućen na mnogo što šta, bodrije pazio pri iskapanju na »Kormadinu«, kako je po najnovijim glasovima ime toj našoj štaciji u jakovačkim vinogradima; 2. što ste na novo raspirili u meni jaru za lijepom naukom, koja je u meni skoro posve ugasnula, što zbog silnih mojih ekonomskih poslova, što zbog apatije sproću ozbiljne znanosti, koja je u opće ovladala med inteligencijom, te se u društvu bolje prolazi znanjem i ispoljavanjem kojekakvih bljutavih i čkalkjivih smicalica, nego li raspravljanjem i podstakivanjem ozbiljnih temata. Potraje li tako i budete li me i dalje kljukali iz zaista krasne svoje biblioteke, izgraditi ćete još od mene maloga arheologa. Tako me sada osobito zanima djelo »Urgeschichte der bildenden Kunst« od Hoernes a ponajviše zato, da se razaberem o izvjesnim gestalnim i figuralnim osebnostima nekih idola, te stilarnim i ornamentalnim uzajamnostima posuda i šara na posudama tirinsko-mikensko, otočke i neolitske kulture naše. Doista ćete me obradovati, ako mi i to djelo, a možda jošte koje inštruktivnije, pošljete na pročitavanje.

Svakako je u prvom redu u poslatom mi djelu najpoučnija ona partija, u kojoj se opisuju momenti iskapanja, bilježenja o iskopanim predmetima, te ono udubivanje u sitnice, po kojima se dolazi do veleiteta, na koje ja ni pomišljao nijesam, kao n. pr., da se iz raznih utisaka na čatmi od pečenoga blata (Wandbewurfstücker) dadu zaključci stvarati o postojaloj nekad, te is-

truloj drvenoj građi; da valja pozor imati na ugljen, u kojem može biti dobro sačuvanoga sječenja raznih bilina i t. d.

Čisto mi je žao, kad gledam slike, što prikazuju ljude na djelu oko butmirskih iskapanja. Ma humus im je više glave, a zemunice sniže nogu. Zar su ti njihovi stanovi tako duboko zatrani? I pitam se, da li će vlasnici zemljišta dozvoliti: da im se zemlja tako duboko prevrće? Buta već je počeo prigovarati, da suviše duboko kopam i da mu rodna zemlja pada odveć duboko, a jalova izlazi na površinu. Ja sam doista u dubini od 110—130 cm. nailazio na neke kao kumbasto ispupčane tarace od pečene zemlje, pa sam ih provalio i nailazio opet na džubrevitu zemlju, no bojao sam se dalje kopati 1. ne sluteći na kakov uspjeh; 2. da ne bude odviše posla i troška i 3. da ne potkopam i opasnost propadanja ne prouzrokuje našim antipodima. Al' što ćemo raditi, ako su ti prividni taraci tek krovovi zemunica naših neolitskih predaka, a Vi mora da restringirate svoj bidže?! Sve to do kraja moram da promislim i da Vas upozorim, jer ako se vinogradu zasade, biti će ta štacija možda i po treći i četvrti put sahranjena i ne će je ni za stoljeća sagledati oči željnih arkeologa. Zar se u nas ne bi moglo naći mecena, koji bi i većim svotama podupri što skorije otkrovenje tako krasnoga nalazišta? (Dvojim, da bi se našao. Op. ur.)

Sretan se cijeuim, što med onim vagonom rbina nijesam upamtio nijedan ornamentiran, kao da su svi glatki, (a da nisu bojom šarani? Op. ur.) jer pročitavši o Butmiru tek vidim, kolika je vrijednost i svakoga parčeta crijepa; a ja bi ih možda ipak opet potrpao u zemlju, da mi ne bude mnogo raspremati i da ne navrljam toliko na Vas, pa da se tužite kao na Surdučane. No ipak mi je žao, te Vam ne odabrah barem boljih i sačuvanijih parčadi životinjskih kostiju, da se odredi nešto o fauni ovoga kraja, te koju pregršt iz gomila nadenih otvorenih i zatvorenih školjaka, koje su tim prastanovnicima doista služili za hranu (obične naše barske školjke).

Raznolikih ručaka sa sudova mogao sam Vam doista više poslati, pa ako želite, još su tamo porazbacana na podanku Kormadina, pa da ih probereim i pošljem; no mnoge sam ponovo zatrpao.

U posljednjoj mojoj pošiljki nalazi se jedna glava. Pored najveće pažnje nijesam je mogao bolje sačuvati. Ona potiče od čitavoga kostura, kojemu u toliko nijesam davao veće važnosti, što je dosta plitko naden pri kopanju dne 17. travnja. Položaj kostura bio je nogama prema istoku, a ruke složene od lakta prema trbuhu. Okolo ko-

stura ništa se našlo nije. Ja sam ga sam kopao, kad sam prve znakove spazio i to vrlo pomno, da je zemlja pod njim izašla kao iz sanduka, a on je gore ležao i kad bi drugi put došlo, da se taki grob, osobito sa posudama etc. sačuva, ja bih ga opet tako opkopao i zvao majstora, da ga das-kama stegne i onda bi mu polako dao dno pod-metnuti i tako poslao. Ovome skeletu, kao što rekoh, ne odajem veliku važnost, već ako bi Vi što našli po starosti kostiju.

Imadem ovdje, osim sanduka, što danas ša-ljem, jošte dva oveća teška kamena (valjada za brušenje), a bilo ih je više, no nije se poznalo, da je na njima brušeno.

Hvala, te ovdajnje darovaoce muzeja stavite u novine, još da mi je dobiti taj broj »Narodnih Novina«.

Ostajem odličnim poštovanjem isporučujući pozdrav od mojih

Vaš odani
Ante Poturičić.

29. Surčin, 9. svibnja 1902. — Kako je voda u opadanju, te se sada najljepše ogledaju ispirine prehistoričkih nalazišta, odvezao sam se jučer čamcem preko bare na Bršljan, o kojem nam je u svoje doba toliko pričao naš kočijaš Miloš Simatović. On me je i vozio na čamcu. Uspjeh eks-kurzije pokazuje Vam današnja pošiljka: lijep kremenit nož, ornamentovane rbine, osobite ručke zemljanih sudova, glazirane rbine, i čini mi se artefakti jedne oveće razlupane figure od napola pečene zemlje i t. d. Sve to ležalo je ispoljeno na zemlji, kako je voda isprala. Možda će Vas više razalostiti, nego obveseliti vijest, što sam našao novu, a po svoj prilici od Kormadina kud i kamo bogatiju preistoričnu naselbinu. Ta tužite se, da nemate novaca za iskapanja na Kormadinu, pa šta ćemo onda sa Bršljanom, a javljaju mi već treću i četvrtu štaciju, da i ne govorim o pojedinim privatnim parcelama. Bršljan nije ime-nito zabilježen u spec. karti zona 26 col. XXII., a nalazi se kao uzvisit brežuljak zabilježen u jugo-ist. kutu toga lista izmed posljednjih slova »e« i »a«, gdje je ispisano »Donje polje« i »Pe-trac bara«, Brežuljak je kao stvoren za prasta-novnike, jer je odasvud optočen vodom, koja ga nikad ne preliiva. Na visinama istoga biti će do-ista čitavih starina, dočim podanak od vode i talasa pokazuje samo ulomke.

Ako nadzor iskapanja na meni ostane, to Vam se rado stavljam na raspolaganje od našega Pe-trova do 10.—15. augusta, jer mi je poslije obli-jetati moj vinograd, u kojem će tada, bude li

Bog dao mira, obiljem dozrijevat i groždem i voćem: a kažu, da gospodarove oči konja goje!

Odličnim poštovanjem odani Vam

Ante Poturičić.

30. Bruselj, 16. travnja 1902. — Kako vidim da mi je nemoguće kroz dugo vrijeme u domo-vinu doći, to Vam evo ovim putem šiljem razne nakite u srebru, koje sam imao nakanu osobno predati. Evo Vam u kratko sadržaj pošiljke:

Modra kutija:

- a) 3 razne naušnice (rinčice) u srebru pozlaćene, kako to otmene Abessinke nose. Posao taj izrađen u prestolnici Ethiopije Adis-Abeba.
- b) 1 pozlaćen lanac sa pozlaćenim križem, kako to samo članovi kraljeve porodice nositi mogu.
- c) 1 križić iz srebra i
- d) 1 bijou za lanac iz srebra za Abessinke, koje to na crnoj vrpici oko vrata nose.
- e) 1 narukvica, kovana u zemlji Uba (Olamu), koju nose samo žene.
- f) 2 prstena iz srebra za žene.

Crvena kutija:

- a) Novci Menelika. $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ talira, koji vrijedi 2 franka 40 c.
- b) 6 raznih sprava (pozlaćena, srebrna, olovna i tućana), za čišćenje uha.
- c) 1 srebrna igla ukosnica
2 srebrne a pozlaćene igle ukosnice.
- d) 4 razne narukvice, što muškarcu nose.
- e) 3 prstena iz slonove kosti, što nose muš-karci, koji su ubili slona; svaki prsten vrijedi za 1 slona. Tko ubije 7-mog slona, tomu ima i žena pravo na jedan prsten, a iza 10-toga na 3 prstena.
- f) Moj pečatnik iz srebra.
- g) 1 peharčić iz srebra, pozlaćen, u porabi crkve, t. j. svećenstva pri misi.
- h) 3 igle iz slonove kosti, izrađene u Adis-Abebi.

Nadalje Vam prilažem kolekciju raznih pisama:

Br. 1. Kraljeva zapovijed, da odstupim jednu provinciju novo imenovanomu guverneru pukov-niku Josipu.

Br. 2. P u t n i c a, t. j. Salvus conductus kroz Etiopiju, kojom sam se mogao vratiti u Europu. Eto Vam sadržaja istih:

Br. 1.: »Ja lav, pobjednik judinih plemena car nad carevima, Menelik II. mosje Seljanu dajem nalog.

Kako Tvoje zdravlje, ja hvala Bogu dobro.

Zemlju pod imenom Bija imaš odmah predati vojnicima grazmatča (pukovnik) Josefa. Kafu, zrno, med, kao i sve tribute, što si do danas primio, izruči mome grazmatču.

Dano Adis Abeba.

Br. 2.: »Ja lav itd., dajem nalog na sve vlasti, kao i na straže carinarnice i granice, da 2 Europejca mosje Stefan i mosje Mirko Seljan slobodan prohod kroz moju zemlju imadu. Putnica vrijedi za 30 vojnika pod oružjem, 15 mula za teret, 6 konja za sedlo i 6 dječaka za osobnu podvorbu.

Samo kralj ima pravo, da metne svoj pečat nad textom, i da mu je pečat velik, drugi svi moraju svoj manji pečat pod tekst staviti.

Br. 3. Pozivnica Ras Makonnena na njegovu svadbu sa nećakinjom kraljice Taitu.

Br. 4. Ras Olde Georgis poziva me na jednu konferenciju glede moje ekspedicije.

Br. 5. Kancelar kralja Allaka Gabro Sellasie priopćuje mi, da moj brat Stevo može u Harrar putovati.

Br. 6. Vrhovni sudac kralja »Afe negus Nasibu« poziva me na sud, da kao svjedok budem prisutan.

Br. 7. Moj susjed gubernator Goffe Azas Oldajes moli me, da mu izručim seljake, koji se kao bjegunci na mom zemljištu nalaze.

Br. 8. Moj susjed Kenjazmač Debalke, gubernator Saugame javlja mi, da je bolestan i moli me za chinin.

Br. 9. Kenjazmač Tesama javlja mi, da su mu pobjegli vojnici, te me moli, da ih, ako bi kroz moje provincije išli, uapsim.

Br. 10. Sa prevodom, pošto je taj Abesinac vješt njemačkom jeziku, jer je kao mali dječak u missiji Stuttgart odgojen. Kautiba de Gonda znači major domus. Taj Abessinac jedan je od najizobroženijih ljudi carstva.

Br. 11. Fitorari Maugustu mi javlja, da mi daje na uspomenu jednu togu (Šama).

Izvolite mi primitak ovih stvari objaviti na moju adresu. Uz odlično štovanje

Mirko Seljan.

31. Crikvenica, 26. kolovoza 1902. — Kraj Crikvenice napram Grižanima nalazi se stara razvalina »Podbadanj«. Ne zna se u koje doba spada, jer to nikada nitko nije istražio. Sada se onuda gradi komad ceste, pak se našlo više grobova, nad kojima rastu stari hrastovi. U tim grobovima našli su se kosturovi, na kojima je nađeno prstenja i naušnica, od kojih Vam evo jednu naušnicu šaljem, da ju proučite i da mi po prilici kažete, u koje doba to groblje spada.

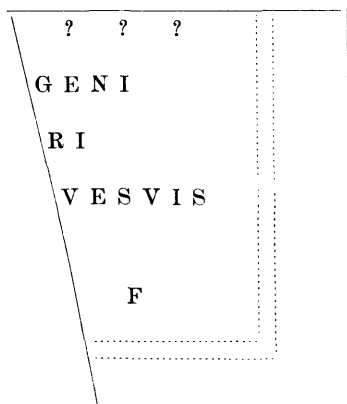
Sa štovanjem

Ivan Skomerža.

32. Ogulin, 27. rujna 1901. — U Svetom su Petru na Mrežnici (Dugojresi) ušli ovih dana u trag rimskom groblju. Seljak Mijo Malović kbr. 9 nivelirajući svoje dvorište, naišao je na rimske opeke, te kopajući dublje, otkrio je grob u dubljini od 70 cm. Taj grob nije zidan, nego mu je dno i strane žljebastim opekama obloženo. Vrh groba sačinjavale su također opeke, jedna o drugu naslonjene. Dužina toga groba iznašala je 1.40 m., pak je, po tomu zaključujući, sakrivao lešinu čeljadeta od kojih 14 godina. U tom grobu nije ništa nađeno do nekoliko slabo sačuvanih kostiju. Ruke bijahu sklopljene preko prsiju; u jednoj ruci nađen je bakren rimski novac, vrlo slabo sačuvan, nu lik imperatora vrlo se dobro razabire. Taj novac poslužio bi dobro, da se vrijeme, iz koga grob potiče točno ustanovi, nu Malović si utvara neizmjernu vrijednost toga novca, pak ga hoće prodati za skupe novce — premda ne vrijedi sam po sebi gotovo ništa. Novac je izvan svake dvojbe iz druge polovice trećega stoljeća. U ostalom g. župnik Dolački nastojati će, da vremenom taj novac od lakomoga Malovića dobije, i arh. muzeju pošalje, jer kako spomenuh, taj bi novac bio za nas u toliko od važnosti, da se točno ustanovi vrijeme, kada je taj grob nastao.

Nije to međutim jedini grob, već se je ušlo u trag i drugim grobovima. Na spomenutom niveliranom dvorištu viri iz zemlje dosta opeke, a ušlo se je u trag i rimskom zidu, komu se pravac može slijediti. Prilažem tloris sela Sv. Petra, sastavljen zajedno sa g. župnikom Dolačkim sa točnim oznakama koli grobova, toli i zida, koji se oko današnjega sela opaža. Rimsko groblje u Sv. Petru bilo je dosta opsežno, jer imade grobova tik pod kućom g. župnika. Zanimivo bi bilo znati, kako se je zvalo rimsko mjesto, koje se je tuda širilo. Svakako je to moralo biti oveća varošica, sudeći po spomenicima, koji se do danas pronadoše.

Naš Frigijac Attis je iskopan. Ogroman je to kamen; dug je 1 met. 10 cm., širok 90 cm., a debeo 40 cm. Mi smo posljednji put vidili relijef Attisov, nu vrlo je zanimivo, da se isti u sasvim jednakoj pozituri nalazi i na protivnoj strani kamena. Taj kamen nije ciel, već je tek odlomak, bez ikakova napisa: biti će, da je ostatak uzidan u zid famozne one župnikove štale, koja bezuvjetno krije mnogi dragocjeni spomenik. Da je tomu tako, svjedoči odlomak napisa, koji je otkriven pri vađenju Attisova kamena. Taj odlomak mora da je od ovećega spomenika, a izgleda ovako :

Nad riječi »GENI« kamen je slomljen, te se na rubu vide tragovi slova, nu nikako nije moguće ustanoviti, što je. Visina slova prvih triju redaka iznosi 5 cm., dočim donji »F« iznosi 10½ cm. Slova su dosta pravilna. Kamen leži u župnikovom dvorištu. Bilo bi vrijedno, da se u Zagreb otpravi. Glede otpreme neka se izvoli Vaša veleučestnost izravno na g. župnika A. pl. Dolačkoga obratiti.

Vrlo bi potrebno, a po istraživanje povijesti mrežniške okolice korisno bilo, da se prednji zid župnikove štale sruši, jer krije u sebi toli mnogo dragocjena povjesnoga materijala. Trošak ne bi bio baš velik. U nutrini te toli mnogo spomenute štale opaža se i reljef rimskoga jednoga viteza. Svakako se čini, da će se na Sv. Petru na Mrežnici još koješta zanimiva naći, čemu se je tim više nadati, pošto je tamošnji g. župnik Dolački velik prijatelj povijesti i arheologije, te budno pazi na sve, što bi moglo poslužiti tamo našoj stvari.

Obavijestio sam Vas u Kraljevici u kratko o rimskom groblju, otkritom prigodom građenja ceste u Bosiljevu. To groblje leži na jugoistočnoj strani staroga frankopanskoga grada, i to tik gradskih zidina. Radnici su, gradeć cestu u posve neznatnoj dubljini od kojih 40 cm. naišli na množinu žara. Predmeti, koji iz bakra, koji iz željeza — raznešeni su kojekuda, a najviše ih je odnio sa sobom u Karlovac trgovac Balaš i uvrstio ih u svoju zbirku; nešto sam Vam ja predao, a kod vlastelinskoga upravitelja g. Pupića, koji je arh. muzej već više puta obdario — nalaze se iz spomenutoga groblja 2 sulice i jedna sasvim sačuvana žara. Ostale žare polupane su odmah pri nalazu, pak se još i danas viđa samo dosta crjepovlja od tih polupanih žara. Svaka žara bila je pokrivena surovo klesanom

kamenom pločom. Bilo bi vrijedno to groblje još istražiti: tomu istraživanju ne ima upravo nikakvih poteškoća, jer je odnosno zemljište neobrađeno, a žare, kako spomenuh, leže plitko.

Ove jeseni u studenom istraživati će se halstatsko groblje u Otoku na Dobri (Trost Marija).

Raspačavanje našega Vjesnika slabo napreduje — jer se ovdje slabo za starine zanimaju.

Ovom zgodom upozorujem Vas i opet veleučeni gospodine na staru zastavu opstojale slunjske pukovnije, od god. 1804., koja je pohranjena u sakristiji župne crkve u Kamenskom, pošto se bojim, da nam ta dragocjena uspomena ne ode u Beč.

Sa s dačnim pozdravom i odličnim štovanjem
Fran Šaban.

33. **Ogulin**, 13. listopada 1901. — Najmilije mi je, kada sam u Zagrebu, da zalazim u našu drevnu katedralku i njezin najbliži okoliš, jer me mrke i ozbiljne one zidine podsjećaju živo na burnu našu prošlost. Milo mi je u toj crkvi boraviti, kada znadem, da krije u sebi sveti prah mnogih slavni i znamenitih hrvatskih crkvenih dostojanstvenika, velmoža i vitezova. Već od prije bilo mi je poznato, da se na sjevernoj strani crkve, među posloznicom i radionicom kamenara, te deponitorijem nalazi više grobnih ploča, koje su se dijelom nalazile do potresa 1830., odnosno do restauracije crkve na crkvenom tlu, označujući grobove tamo sahranjenih pokojnika, a dijelom prigodom restauracije iskopanih i do sada sa svim nepoznatih. Prošli put, bivši u Zagrebu, proučavao sam potanje te grobne ploče i našao među njima prilično starih i nekoliko njih do sada nepoznatih, koje bi svakako trebalo na zgodnom mjestu sačuvati, jer su dosta zanimivi povjesni spomenici. Spominjem u prvom redu menu iz bivše crkve sv. Emerika sa napisom: Anno Dni. MCCCXXXIII, dakle još iz početka XIV. stoljeća. U Kukuljevićevim napisima na str. 324. r. br. 1115 pogrješno je označena na tom kamenu godina 1303. Svakako je to jedan od najstarijih sredovječnih spomenika, pronađenih u Zagrebu — stariji bi mogao biti samo onaj nekoga Gorjanskoga u orfanotrofskoj crkvi — pak bi radi te starine svakako trebalo nešto učiniti, da se potomstvu od propasti spasi.

Nalazi se tamo nadalje više napisa iz XV. vijeka; nekoje od njih nisam mogao točno čitati radi nezgodna položaja, nu na jednom sam pročitao jasno izpisanu godinu MCCCCV. Taj se napis u Kukuljeviću nigdje ne spominje. Ne spominje se ni napis grobne ploče

nekoga kanonika Bovića Krištofa, preminuloga g. 1584.

Važna i zanimiva je grobna ploča udove Lucije de Zemche, preminule oko godine 1500. Ta udovica bila je velika dobročiniteljica kaptola i prvostolne crkve zagrebačke, ostaviv im poslije smrti više imanja kod Varaždinskih toplica. Kaptol zagrebački i danas se je zahvalno spominje, te se za nju godišnje i svečane zadušnice čitaju¹, nu scijenim, da bi prečasni kaptol bio dužan, da i njezin spomenik na doličnom mjestu sačuva.

Krasan i lijepo izrađen je spomenik grofa Ivana Erdeda, biskupa jegarskoga, umrloga god. 1626., zatim kanonika Tome Kovačevića, umrloga god. 1724., za koga se znađe, da je povjesničar bio, pak mu se i na grobnoj ploči spominje, da je indefessus antiquitatum compiler. Isto tako je zanimiv spomenik Ivana Znike, izabranoga biskupa Šibenskoga, opata i kanonika čuvara zagrebačkoga. Taj čovjek bio je vrlo zaslužan po mnoge, a naročito po prvostolnu zagrebačku crkvu, narijesiv ju mnogim dragocjenim spomenicima. Od njega potječe među inim divna propovjedaonica prvostolne crkve, podignuta god. 1696., te oltar zadnje večere. Žalibože se je taj inače toli zaslužni i darežljivi muž ne malo ogriješio time, što je dao pobacati gotovo sve grobne spomenike ne samo iz prvostolne već i iz crkve remetske kraj Zagreba, pak je tako krivcem, da je mnogi dragocjeni po našu povijest spomenik valjda za uvijek propao, naročito spomenici banova Ivana Torkvata Karlovića u remetskoj crkvi (umro 1531.), te Franje Frankopana Slunjskoga (umro g. 1572.).

Imade i drugih napisa, kojih nisam posebice istaknuo, jer mi se ne čine toliko važnima, nu i oni radi starine zavrijeđuju, da se potomstvu sačuvaju.

Današnje stanje tih spomenika dosta je hrđavo, jer su raznim nepogodama izvrgnuti, a mnogi njih su vrlo oštećeni, dapače i posve razlupani, pak ostave li se tako i nadalje, propasti će žalibože sa svim. Skrajnje bi dakle vrijeme bilo, da se ti spomenici makar i u posljednji čas spase. To bi se pako dalo učiniti tako, da se sačuvaju ili u narodnom našem muzeju ili pako da se uzidu u sjeverni obrambeni zid. Ja se bojim, da bi otezanje u toj stvari pospiješilo propast tih dragocjenih spo-

¹ Kukuljević, prvostolna crkva zagrebačka, str. 24.

menika. pak Vas s toga molim i zaklinjem, da učinite sve, što se može u spas toga učiniti. Ta Vi predobro znadete, da građevna uprava prvostolne crkve nije baš kod restauracije crkve štedila historičkih spomenika, ta poznato Vam je, da je n. pr. bez ikakove osobite potrebe nestalo sa južnoga tornja anžuvinskoga grba iz XIV. vijeka. Kraj nepovoljne dispozicije građevne uprave ne bi nikakovo čudo bilo, da tih spomenika na jednom nestane, upotrijebiv ih kao građevni materijal.

Preporučujuć se Vašoj veleučenosti, bilježim se sa odličnim štovanjem i srdačnim pozdravom
Fran Šaban.

34. Ogulin, 5. studenoga 1901. — 2. studenoga t. g. otputio sam se u Bosiljevo, da istražim rimsko groblje, pronađeno kraj staroga bosiljevačkoga grada ove godine, prigodom gradnje nove ceste iz Ogulina u Kranjsku. Da to istraživanje bude što uspješnije, zamolio sam pripomoć vlastelinskoga upravitelja g. Vjekoslava Pupića, a pridružio nam se i mjesni kapelan g. Ivan Javurek, te uz pripomoć četiriju težaka pretražismo prilično točno to groblje.

Prostor, na kom se to groblje širi, iznaša oko 150 č. hv., te se nalazi tik gradskih zidina sa jugozapadne strane. Sredinu presijeca nova cesta, dočim je s lijeva i desna preostalo nešto malo zemljišta, zarasla trnjem, a puna živca kamena. Taj prostor čini oblik elipse, dočim mu strane strmo padaju svagdje, samo ne kraj gradskih zidina. Smatrate li potrebnim, taj bi se prostor vrlo lijepo mogao fotografirati, što će drage volje g. kapelan učiniti, koji je amateur fotograf.

Uspjeh našega dosta mučnoga istraživanja nije bio od osobita uspjeha, te je nedvojbeno, da se je najbogatiji antiknim predmetima dio groblja nalazio tamo, kuda je probila nova cesta. Tamo su nađeni predmeti, predani Vam po meni, kao i žara, darovana po g. Pupiću. Vrlo malo tih antiknih predmeta odnio je trgovac Balaš u Karlovac. Značajno je, da radnici, gradeći cestu, ne nadoše nijedne cijele žare osim one jedine, koju je Pupić muzeju poklonio. Nađeno je onom zgodom na 70 po prilici mjesta u zemlji ostanaka žara, sa svim sitno polupanih, nu cijele do one, nijedne! Bez svrhe bi bilo sakupljanje tih ostanaka, jer se nikako ne bi ma nijedna žara od njih dala staviti, pošto su tako strašno polupane.

Mi smo prekapali na 7 mjesta. Gotovo svagdje naišli smo u dubini od 15—20 cm. na

sa svim prosto izradenu kamenu ploču okrugla oblika, u veličini od 40 cm. u promjeru, nu bijaše ih i takovih od 90—100 cm. promjera, a 20 cm. debljine; te su više eliptičnoga lika. U dubini od 30—40 cm. nalazi se obično još jedna mnogo manja kamena ploča, a izpod nje žara ili bolje rečeno nekoliko komadića iste. Pod gđjekojim kamenom našlo se je crne zemlje, t. zv. kulturni sloj, s nekoliko sitnih komada pečene zemlje, nu kakovim drugim predmetima ni traga! Pod gđjekojim pločama nismo mogli upravo ništa naći. Za čudo je upravo, kako su mogle te žare u zemlji tako propasti, gdje je izvan svake sumnje, da ljudska ruka, od kako su u zemlju stavljene, u njih do današnjega vremena nije dirala. Možda su bile slabo pečene, a osim toga morale su se skršiti pod ogromnom težinom kamene ploče, jer ona jedina cijela sačuvala se je samo zato, što je bila postavljena među 2 živca kamena. Na jednom mjestu iskopasmo dno neke posudice, koja nije mogla služiti za žaru, jer je dno vrlo debelo, a promjer mu je tek kojih 6 cm. Ja sam ga sa nekoliko iskopana crjepovlja sačuvao, te ću Vam ga doskora donijeti.

Kako se dakle vidi, ne bi se isplatilo na iskapanje u tom groblju trošiti; u najboljem slučaju našlo bi se crjepovlja i možda koji zahrdali komad željeznoga oruđa. Tim zahvalnije bi bilo kopanje velikoga prethistoričkoga — jur poznatoga humka u Hrsini, te drugih halštatskih groblja u blizini, za koja se pozitivno znađe.

Sa odličnim počitanjem

Fran Šaban.

35. **Ogulin**, 30. srpnja 1902. — Evo me sa važnom novosti! Ovih dana, kako mi javlja jedan moj mjernik, nadoše djeca u jednom kameniku kraj Jezerana lončić sa više od 1000 sitna srebrna novca. Moj mjernik, koji me je odmah o tom zanimivom nalazu obavijestio, poslao mi je 6 komada od toga novca, a drugo da su djeca raznijela. Za čudo svih tih 6 komada od iste je vrsti, a vrlo dobro sačuvano. Novci su mletački od dužda Dolfina, koji je vladao za Ljudevita Velikoga u II. polovici XIV. vijeka. Da nije taj novac sakriven za vrijeme rata, koji se je vodio među Ljudevitom i Mlečićima?

Ja sam se s mjesta pobrinuo, da se, u koliko je moguće, posakupi raznešeni novac, i da se posuda, gdje je novac bio, pribavi. Uspjeh toga, kao i okolnosti, kako i na kome

mjestu je taj novac nađen izvjestiti ću Vam posebice što prije.

Sa odličnim počitanjem

Fran Šaban.

36. **Ogulin**, 30. rujna 1902. — Čuo sam češće u Dugojresi pripovijedati, a i u povijesti sv. Petra na Mrežnici spominje pokojni Rade Lopašić, da se po rijeci Mrežnici vidaju zidovi, koji potječu iz rimskoga doba. Kako je sada radi abnormalne suše, koja ove jeseni vlada, u svim rijekama voda jako spala, upotrijebio sam rijetku tu zgodu, da pretražim korito rijeke Mrežnice ispod župne crkve sv. Petra, pak sam se u tu svrhu otputio tamo dne 28. t. mj. U tome poslu revno me je podupirao tamošnji ravnajući učitelj g. Tomićić, koji se nije žacao pogibelji prehlade, da sa mnom po mrzloj, nu vrlo bistroj vodi Mrežnice pretražuje drevne ostatke davno jur minule rimske kulture.

Pripovijedanje puka i tvrđnja Lopašićeva potpuno se je obistinila; ne jedan, nego mnogo zidova nalazi se u dubinama Mrežnice, raspoznaju se jasno uglovi temelja pojedinih zgrada itd. Vrlo je zanimiva neka građevina, koju tom zgodom našosmo: to je iz vrlo fino poliranih (ugladienih) opeka ograđeni prostor, oko 2½ metra dug, a 1 metar širok i toliko dubok. To je bezuvjetno morao grob biti. Izdubina je potpuno zamuljena. Koliko se je dalo uztrajati u dosta hladnoj vodi, crpili smo iz toga groba mulj, da što u njem nađemo, nu bez uspjeha, jer bi za taj posao trebalo dulje vremena i — toplije vode. Pokidali smo nekoje opeke iz toga groba zajedno sa meltom, koja se je čvrsto drži, i iznijeli je na obalu. Opeke su vrlo fine, jasno crvene boje, isprugane simetričkim crtama, nu žalibože na ni jednoj ne našosmo traga kakovomu pečatu ili drugom pismenom obilježju.

Zapadni dio korita rijeke Mrežnice u duljini od kojih 200 koraka prepun je raznoga građevnoga materijala, kamena i opeka, pak je jasno, da se je dio rimske varoši morao nalaziti na mjestu, kuda danas Mrežnica teče i koja je tekom vjekova svoj tok promijenila i dio te rimske varoši u svojim dubinama pokopala.

Na jednom mjestu ustanovili smo u vodi pilote rimskoga mosta, i to u sredini rijeke. S obih krajeva — naime kod obala su povadjeni, te se i danas jedan takav iz hrastovine nalazi kod kuće Mate Bosiljevca br. 11 iz Varoša. Ostaci tih pilota vidivi su samo kod vrlo nizke vode.

Taj dan obašao sam sva mjesta na obim stranama rijeke Mrežnice, gdje se je nalazila stara rimska varoš, kojoj se do danas još pravo ime ne zna. Kraj kuće spomenutoga Mate Bosiljevca pune su oranice raznoga kamenja. Na dva mjesta dižu se umjetni brežuljci, puni kamenja. Kapanje odnosno prekapanje tih brežuljaka bilo bi vrlo probitačno, te ne bi bilo dvojbe za pozitivan uspjeh. Pohodio sam i mlin zadruga Bosiljevac radi onih dvajuh napisa, koje je revni promicatelj i prijatelj arheologije veleč. g župnik Aleksa pl. Dolački prepisao, i koje sam Vam prepise nedavno u Ogulinu uručio. Jedan napis, veći, uzidan je s vana, a drugi negdje u mlinu. Prvi sam vidio, dočim drugi nisam mogao, jer je mlin zatvoren bio. Pismena onoga vanjskoga napisa vrlo su lijepo i pravilno izvajana, te nam pokazuje doba, kada je rimska umjetnost najljepše cvala, dakle početak I. stoljeća.

Na desnoj strani Mrežnice (vis-a-vis župne crkve) imade po raznim kućama više finoga kamenja, urešena lijepim rezbarijama, osobito je lijep jedan takav kamen kod prije spomenutoga Mate Bosiljevca, koji je nedaleko svoje kuće iskopao. Taj kamen mora da je iz kakova hrama.

Odličnim počitanjem i srdačnim pozdravom
Fran Šaban.

37. **Sotin**, 18. lipnja 1901. — Već sam odavno osjećao, kao što je to i Vašoj veleučeniosti poznato, da ću svoju kroz 31 godine svoga župnikovanja u Sotinu dosta znatnim trudom i troškom sakupljenu zbirku od raznih prethistoričkih i rimskih starina (te preko 80) komada izabranih i vrlo dobro sačuvanih zlatnih, srebrenih i osobito lijepih bronsanih, a 120) komada, stranom duplikata, stranom manje očuvanih i čitljivih novaca poslije svoje smrti ostaviti nar. muzeju. Međutim sam se, sjetiv se one: „popovsko je blago, kao konjsko meso“. — da ne bi i moju zbirku isti udes snašao — predomislio, da ju još za svoga života, i to što prije, predam našem nar. muzeju.

Sabirajući ovdje u Sotinu nađene novce i starine, nijesam isprva s njima imao nikakvoga posebnoga i opredijeljenoga cilja, osim da ih ustupim našem nar. muzeju. Zato sam odmah s početka neke ovdje nađene vrlo lijepe i znamenite starine i mangure ustupio bio našem meceni, preuzv. g. biskupu Strossmayeru, koji je kroz cijeli svoj vijek bio vrlo revan i oduševljen sabirač svih, a napose u našoj zemlji nađenih starina, znajući, da će iste i tim putem

dospjeti na mjesto svoga opredjeljenja, t. j. u naš nar. muzej; kao što su zaista tamo i dospjele, pošto sam ih ondje svojim vlastitim očima ugledao. — Nu kašnje, baveći se i sam ponešto sa arheologijom, naidoh, da se učenjaci već odavno prepiru: na kojem je mjestu negda u Srijemu ležao rimski Cornacum (po Momm-senu na mjestu današnjega Sotina); zatim, pošto se u Sotinu još i dan danas dobro razabiru temelji negdašnjega utvrđenoga rimskoga logora, bilo je do sada još neriješeno pitanje i to: koja li je rimska legija negda ovdje ležala? A to se još ni danas pravo nezna; jer po onim dvjema rimskim ciglama, od kojih je ovdje jedna prije nekoliko godina, a druga tek minuloga proljeća iskopana — dok se ne bude našlo više takovih, i sa čitavim pečatom — nije se moglo još ni sada posve točno ustanoviti. — Zato sam si preduzeo bio, u svoju zbirku uzimati samo takove novce i starine, za koje mogu jamčiti, da su ovdje u Sotinu, ili u neposrednoj mu blizini (u hataru) nađene: da tako danas sutra prikupim arheolozima što više materijala, po kom bi oni do sada prijeporna pitanja što lakše i sigurnije riješiti mogli.

Usljedi toga molim Vašu veleučeniost, — a mislim, da bi to i cijelishodno bilo — kad bi se ova zbirka u našem nar. muzeju posebice smjestila, pod imenom: „Zbirka sotinska“. Njoj bi se tad pridodali i u buduće sve ovdje nađene starine, koje još ni iz daleka nijesu iscrpljene: dapače mogu reći, da ovdje još do sada nitko nije kakova iskapanja poduzimao, već sve, što se je tuđe našlo, nađeno je samo pukim slučajem. Na taj način bi ova zbirka, postavši s vremenom veća i bogatija, tim bolje odgovarala onoj svrhi, kojoj je namijenjena.

Da bi pako zbirka ova neoštećena i što sigurnije prispjela u naš nar. muzej, molim Vašu veleučeniost, da bi izvoljeli ili po nju poslati kojega svoga pouzdanika, ili ju pak, danom zgodom, osobno od mene preuzeti.

Međutim ostajem sa odličnim veleštovanjem Vaše veleučeniosti najodaniji

Roberto Turmayer,
župnik.

38. **Otočac**, 26. siječnja 1902. — Prigibno šaljem lijepi broj bronsanih predmeta, iskopanih od Ise Banovića u Drenovu klanu na njegovom vlastitom zemljištu. Među istima nalazi se nekoliko komada do sada ovdje nepoznatoga oblika. Platilo sam za ove predmete 16 kruna, pošto ih jeftinije dobiti nisam mogao. Neznam, je li sam ovako preskupo platilo predmete, te

izvolite mi u tom pravcu za ravnanje priopćiti Vaše cijenjenu mnenje.

Priležeći bronsani rimski novac nađen je također među predmetima.

S izrazom najodličnijega štovanja

Cvjetko Vurster.

39. **Otočac**, 10. kolovoza 1902. — Upravo dolazim iz Kompolja. Sa vlasnicima „male crkvine“ udesih, te sam pogodio odštetu u ime dozvole kopanja, tako da stoji cio breščić na Vaše raspolaganje.

Glede kvartira bio sam manje sretan. Sve se bojim, da izim Müllera ne bude spasa. U ostalom to je moguće udesiti i kasnije, samo kad je zemljište pripravljeno.

Izlet u Smrčeve doline biti će silno poran, te morate iz Sv. Jurja u Oltare stignut na noćivanje u gostionu kod javne nakapnice, te odanle podraniti u 3 sata u jutro, pa još uvijek dvojim, da li ćete moći isti dan natrag. Ako bi kočija senjska na Vas čekati morala na Oltarima biti će skupo — može biti bi bolje bilo karlovačkim vaponom do Sv. Jurja i odanle prostim kolima ili pješice na Oltare.

Cestar je još uvijek isti na Oltarima, a biti će Vam i lugar, stanujući u gore rečenoj gostioni, na ruci. Bez oružja i dobre pratnje ne valja ići u one krajeve poradi medveda, kojih dosta tamo imade.

Primite izraz mog odličnog veleštovanja
C. Vurster.

40. **Polje** (kod Dobrinja na otoku Krku) 25. svibnja 1902. — Odavna sam se spremao da Vam štogod uspišem, ali ne imadoh čim stalnim doći pred Vas. Sreća mi poslužila ovih dana i evo Vam nekoliko novaca. Našao ih je Dobrinjski opć. načelnik Nikola Crvić prigodom rušenja jedne stare kuće u Dobrinju. Veli, da su bili položeni jedan na drugom u blizini konobnog praga tik zemlje u jednoj luknji u zidu. Nagadam, da su bili navlaš stavljeni možda samo za neko vrijeme, pak i zaboravljeni od dotičnog polagača. Ja držim, da su svi iz mletačke dobe, ali neznana, koga su vremena kovani. Onaj najsačuvaniji čitam ovako: Leo(nardus) Laured(anus) S(ancti) M(arci) Venetia(rum) dux; Gloria tibi Soli IC XC. Je li dobro tako?

Dva komada su Sanctus + 1 Marcus Venetus reč bi oko mletačkog lava; Justicia(m) diligente oko lika valjda pravde.

S ostalima ne mogoh nikako na kraj doći. (Ti novci jesu: Mleci Leon. Loredano (1501—1521) Da quattro od kovničara Bernardo Dona god. 1517/8.

Mleci Gazzetta anonima XVI. vijek 2 kom.

Genova Denaro minuto incerto XV. vijek.

Baiern Landshut Heinrich IV. Bogati (1393—1450). Pfennig sa landshutskom kacigom i Pfennig sa oettinškim psetom.

Baiern München Ernst I. i Adolf I. (1435—38). Pfennig sa poprsjem monaha.

Augsburg. Biskup Fridrich III. Hohenzollern (1486—1505) Pfennig kovničara M. B. Nürnberg, grad. Pol solda XVI. vijek 2 kom.

Nürnberg, burggrofovi. Pol solda. XVI. vijek. Op. Ur.)

Pošto ste mi natuknuli, da imate odavle iz mjesta Šula broš i narukvice, reći ću Vam, da sam mnogo i mnogo čuo pripovijedati o Šulima, ali sve, što se je našlo, to je i propalo. Rekoše mi, da je bilo nađeno žara, staklenaka, kamenica, svijeća itd., nu što da nabrajam kad sve ode u nepovrat! Sada se samo roje misli po glavi čovjeku, kad onud prolazi, o onom što je moglo biti, a tuga mu oklopljuje srce s neznanstva, koje je sve ondje potrla, što bi bilo moglo osvjetliti komadićak povjesti. — Konac svemu pripovijedanju je od ljudi, da je u Šulih bila neka crkva i uz nju valjda samostan. Ja pak slutim, da nije bilo samo to, nego je moralo biti nešto više, a što, to ne znam. Zidinama ima samo na tri mjesta traga. Debele nisu bile, a i nisu rađene tesanim kamenom. Jedna najjužnija, vele, da je bila pročelje crkve sv. Ivana. Po kazivanju jednog seljaka reko bi, da je imala tlo od mozajika. I ja sam po zemlji našao sitnih četverokutnih komadića crnog kamena, kojim se poznade, da su na jednoj strani bili ukladani u meltu. Za kojih pedeset metara prama sjeveru vidi se ostatak jedne zidine, koja se protezala prama jugu i prama istoku. Nekoliko metara još na sjever, a skoro usporodno sa ostatkom crkve, našla se bila ona cigla grobna, koju sam Vam nekoč napomenuo, a izgledala je ovako: CCAESARPAIN.

Tu je bio nađen i jedan, kako se meni čini, sarkofag, koji je pretvoren sada u korito kod ovdj. seljaka Ivana Kirinčića. Suvišne dijelove je sin istoga čovjeka odbio, te uporabio za izgradnju domaće krušne peći. Mislim po tim okrhlinama da je ta „kamenica“ morala biti samo poklopac sarkofaga, u čem me utvrđuje i to, što rečena kamenica nije bila dosta duboka, te su ju morali još dubsti.

Svojim očima vidim po tom prostoru u Šulih mnogo komada cigle i žlijebaca, žara i njihovih nožica. Na nekojim sam gromačama opazio i po

koji komad žrvnja i brusilovca. K tomu sam našao komadića cigle, na kojim se vide razne šare.

Pri zaključku o »Šulih« moram opaziti, da su zgrade, koliko ih bilo, zidane bile na pijesku ispod obronka zvanog »stran za Dedonjin«. Pošto ima malo kamenja, ili su bile sgrade drvene ili je kamenje nekud odvezeno bilo. Šula zove narod i »Opatije«.

Protivna istočna strana »Šulima« zove se Višebor. Razmak će biti par stotina metara, ako je i toliko. Na Višeboru se pak nalazi još i sada jedna stražarnica. Presvođena je. Ognjište joj je u istočnom pročelju. Vratašca su u zapadnom, a imala je na svakom pobočnom zidu po jedan prozorčić. Sjevernim se vidilo luku za Šilom i more sve do »Tesnoga« i kopno od Crikvenice dalje na sjever do sv. Jakova. Južni prozorčić je imao kratak vidik. I blizu te stražarnice na zapadnoj strani bila je nekakva mala sgrada, jer ima tragova zidu, a ima sličnih komadića opeke s onima u »Šulih«. Tlo od Šuli do Višebora je jednako i ravno. Sam Višebor je kamenit mali brežuljić, koji opada prama sjeveru, jugu i istoku. Od njega ni za 1 km. prama istoku je rtić, a zovu ga »Zidini«. Po tom, što je upravo tu bila ogromna zgrada, što je od juga u polukrugu prama sjeveroistoku od mora do mora poluotočić dijelila od kopna. Izmed zidina i Višebora jesu oranice, koje se ponajviše zovu »Borča«. Rečeno mi je, da je po Borčih nadeno tragova zidovom. Borča vise malo prema sjeveru i dosižu do mora za »Šilom«. Što tla leži od »Borči« na jug, to je »Murvenica«. Za sada pozabavimo se najprije sa »Zidinama«. Na sjevernom kraju pod zidinama sa zapadne strane čeprkah i nadoh ostatka glinenog posuda, kosti živinskih, pužića morskih i ljuštura. Po razmaku se nađe po koji ostatak žrvnja, brusilovca, cigle i crepovlja. Obilnije sam našao na južnom obronku, po prilici u sredini poluotočića, crepovlja i kosti samo na jednom mjestu, valjda što nisu mogle ruke i vrijeme strovaliti u utrobu morskou. Našao sam na tom poluotočiću i dvije kamene sjekirice i komad izdrte veće, koja je imala i uši. Sve tri su od neke vrsti zelenog pjegavog kamena (serpentin). Reklo mi se za Zidine, da se zovu još i sveta Trojica, ali joj već nema ni traga. Tkogod zazove »Zidine« još i »Posji« (Pasji). Još mi je opaziti, da su negda za zidinama bile i njive, što svjedoče neki ostatci gromača. Sa zidina se na sjever vidi more do otočića sv. Marka, na kojem su također nekakve zidine, a na jug do Senja i sv. Jurja, te na istok cijeli Vinodolski dio primorja. Proti »Zidinam« stoje sjeverno Crikvenica, istočno Selca,

a dobro južno Novi. Da je Zidini mogo biti tvrda, potvrđuje i to, što mu je veoma blizu, kakvih tri sto metara daleko od njega, zaljev Šilo, dobra naravska luka. Pa i južnu je imao, ako i malu luku »Murvenicu«. Na sjevernom obronku Murvenice, kao što i u njezinu dnu, našao sam tragova zidova i cigla, ovih poput onih u Šulih. Na južnom obronku blizu žala »Murvenice« moralo je opet stati nekakvo zdanje, opazih mu trag, a na jednom mjestu čeprkajući nadoh komade zardalih čavala i komad oruđa, te ugljvlja.

Malo s višega rekoh, da brežuljić Višebor pada polagano i na jug u Murvenicu. Gdje prestaje Višebor u vododerini, tu počimlje brežuljak »Veršok« (Vršak). Sjeverni mu se obrončić zove »Komunje«. Na tom obronku vidi se komadić prostog zida, koji reć bi da je ima nekakav polukružni ures. Ima također tri izitka na van, što je služilo za pojačanje zida kao što su imavala gradska zidna platna. Taj komadić zida kaže od sjevera u jug. Drugi komadić, koji se vidi u gromači, kaže od zapada u isok i morao se s onim prvim sticati ili sjeći. Za kakvih 5 do 6 m. od istočnog imenovanog zida, morao je teći usporedni mu drugi zid, što opazih po znakovima. I ovuda je komada od rimske ciglje.

Polazeć od Vrška prama jugu dođe se na njegov obronak »Sitini«. Tu opet u jednoj njivi opazih komada cigle.

Za mene pak najznamenitiji bio je, ali i najzagonetniji »Bočva« (Bačve), po zemljomjeru »Kloštar«. Ovdje se na najvećem prostoru protežu komadi cigle i žara. Ima mnogo i kamenja. Nešto je iskopano krčenjem, ali držim, da ga mnogo potiče i iz razvalina, kojim sada nema traga, do li u jednom komadu. Vršak tomu sjevernog pročelja viri kakav metar iz zemlje. Po gradi i melti sudim, da je bio bunar. Našao sam tu najveć crvene cigle, ali je ima i žute. Žlijebaca je bilo više vrsti, a jedna vrsta je bila na površini metlicom ili štapićem isprekrižana, dok je još sirova bila. Našao sam i jedan čunjast cigleni kotur, koji je mogao imati 20 cm. promjera. Ručica, nožica, komada od grlića žara ne fali. Vidio sam i onakvih opečica, kakve Vam spomenuh u »Bolančinah«. Kod najposljednjeg prekapanja zimom iskopali su radnici i dva kamena, koji su bili podloge glavama greda, jer su isječeni u tu svrhu. Našao sam dva komada kamena, koji su pripadali maloj kamenici. Jedan profiliran komadić kamena morao je služiti za shod. Materijal nije s ovih strana, nego je donesen ovamo. Poviše opstoji jedan kameni kotač sa promjerom od kakva 1.5 m., koji je mogao služiti kao dno od

bunara, ako nije za što drugo. U oči mi udara jedan kamen, koji je povaljen na zidu, biti će skoro metar i po dug, a strana, koja mu se vidi debela oko 60 cm. Reko bih, da je nečemu služio za podnožje. Znaka napisu ne mogoh naći nikakva. I ovdje vidjeh po koji komad žrvnja. To je sve što se vidi sada. Ali moram reći, da prije kakvih trideset godina bilo je i tu sve prekopano i pretraženo od seljaka, s namjerom, da će naći zakopano blago, te je tom prilikom, ako je šta i bilo, moralo propasti. Bočva se nalazi na početku poluočica »Druženjin« (Družinjin).

Na koncu evo Vam i otisak napisa cigle iz »Bolani« NSCLAI

Ja mislim, da je ovaj komadićak zemlje bivao rado napučen, jer je ravan i ubav, a imao je negda i dosta zemlje, k tomu i tri naravske, ako i ne velike luke: Šilo na sjeveru, Murvenicu na istoku i Petrinu na jugu. Što još udara u oči, imadu većinu ove zemlje u posjedu Selčani i Crikveničani. Znam, da su taj posjed stekli većinom po kupnji, ali možda su u starija vremena stekli što i darovima.

Primate srdačni pozdrav

Ivan Žic.

41. Polje, 4. lipnja 1902. — Pošto sam neznam već ni koliko puta uzaludno posjetio »Bočva«, pošao sam onamo i jučer iza škole. Ovaj put sam pak bio sretan. Prošle zime, ko što Vam u posljednjem predugom pismu kazah, bilo je središte »Bočav«, prekopano za nasad trsja. Radnici su bacali komade crepovlja i cigle na gromaču u kraj. Slučaj mi nanio pod oči ovaj komadić opeke s krnjim pečatom, što Vam ovdje šaljem u slabom otisku na bugačici. Ili je pečat bio slabo pritisnut ili su se slova već izlizala tako, da jaka otiska ne mogu na bugačicu postaviti. Crijep je debeo od prilike 25 mm, gori je još sada dug 125 mm., doli 20 mm. Cijeli krnjac opeke naliči na trokut.

Visina pečata je od prilike 28 mm., sadanja duljina oko 112 mm., što je baš točno čitljivo 90 mm. Visina slova oko 23 mm. Opeka je ravna i iz crvene gline CAVD PAIS = Claud(ii) Pans(iana).

Prošlog puta nisam Vam javio, da je ovo zemljište, gdje mislim središte »Bočav« sada vlasništvo Selačkog žitelja Mata Lončarić pridjevkom Krejutićem. Komunje, gdje sam našao ona dva komada bez pečata, vlasništvo su Selačkog žitelja pridjevkom »Barenac«. — Murvenica je sva Selačća. — Po tom bih Vas svjetovao, da se obratite na koju poznatu osobu u Selcima, nek Vas bolje izvijesti o starinama s ovih strana, ako može, jer nije moguće, da Vinodolci nisu još štogod

našli i odnesli sobom gori, kako mi ovdje velimo, naime kući.

Da bi bila samo groblja Šula, Posji, Murvenica i Bočva, ja se ne mogu osvjedočiti, jer kud se djedoše stanovi žitelja, koji su tu zakopani, ako nisu mrtvaci od kud drugud amo dovažani? — Držim za istinito, što mi je jedan ovdješnji seljak, koji je bio kroz trideset godina častnički sluga kod naše c. kr. mornarice, pripovijedao, da je njegov neki gospodar njemu kazivao, kako je u nekoj knjizi čitao, da je ovaj dio Krčkog otoka bio nekoć dobro naseljen.

Primate srdačni pozdrav od Vašeg pokornog sluga
Ioana Žica.

42. Polje, 15. lipnja 1902. — Na 7. t. mj. bijah pošao ponovno na razgledavanje cigljanih ulomaka u »Komunjah«. Ovog se puta namjerih na odlomak cigle s komadom pečata, koji je odlomak valjda još prijašnjih godina iskopan, jer mu je gornja strana oprana kišom. Dolnja strana mu pokazuje, da se je od njega već mnogo ciglje uslijed vlage i zime, te topline i prevraćanja odlijepilo, te je sada još na lijevoj strani debeo 18 mm., a morao je prvobitno biti debeo barem 20—30 mm. S dolnje strane je ovaj krnjac dug 180 mm., a širok 95 mm. Sam pečat je dosta duboko utisnut, valjda do 2 mm. Cijeli krnjac pečata izgleda kako je ovdje utisnut na bugačici: CPA.

Uz srdačan pozdrav Vaš ponizni sluga

Ivan Žic.

43. Polje, 29. lipnja 1902. — Srdačna Vam hvala na obavijesti. Pokušat ću se upoznati sa g. Papićem, ako ne budem sam uzeo sobom te iz Crikvenice opremio tamo. Pokupio sam i nešto crjepovlja od posuda i žara, ali sve je to bez umjetničke vrijednosti. Moglo bi služiti jedino dokazom, da je po svojoj prilici istodobce na svim mjestima nastavao isti živalj. U koliko poznam istočnu obalu ovog otoka od »Ogrula« u Vrbničkoj općini na sjever do »Voza« u Omišaljskoj općini, može se to slobodno utvrditi. Što spada na Dobrinjsku obalu, to je sjegurno bilo i najnapučenije, jer najpristupnije, osobito područje Polja i Solina ili Kivne (selo sv. Klimenta).

Za danas mislim da je dobro, ako Vam priopćim slijedeće. Negdje t. mj. našli su radnici kopajući mel (pijesak) u sv. Marku općine Vrbnik jedan čovječji kostur, gol, ali mislim, da su ga rasuli i kosti su pokopali, te je sad suvišno o tom i govoriti, nego u blizini je bilo i cigle.

Pošto je tlo obrašteno mahačom (vrijesak), morali su se zakopati (zariti) pod plodnu zemlju, a ova, podrita, razvalila se, te izbacila tri cigle i mnogo komada. Od tih trih su ostale dvije cijele, a treća se raspala u komade. Ove nekako pokupiše, ali poslije još u manje razbiše tako, te je ostao pečat cio, na žalost pako nečitljiv, jer valjda bio slabo pritisnut ili je tijekom vjekova otpao. Ja bi ipak reko za ono prvo. Dug je 134 mm., širok 32 mm., a slova su imala biti izmed 26 i 28 mm visine PANŠ (iana).

Cijele cigle odnesoše jednu Ivan Valković Antonov, mornar u Vrbnik, a jednu Petar Mar-

tinčić (Perićina Jakovčić) u Risiku. Ovu posljednju ciglu sam pregledao. Duga je 59 cm., široka 35 cm., a poprečno debela 2 cm. Lijevo i desno ima 20 mm. visok, toliko i debeo rub. Pod njim je gori zasječena cigla na uglovima u četverokut. Doli je rub koso završen. Jedno i drugo valjda, da može pristati cigla uz ciglu. Na nutarnjoj strani gori ima opeka šest polukrugova, preko kojih je povučena neka šara. Ona, ponešena u Vrbnik, rekoše mi, da je kao i ova.

Primite srdačni pozdrav od

Ivana Žica.

RAZLIČITE I KNJIŽEVNE VIJESTI.

Dar kužnici arheološkoga odjela narodnoga muzeju. Muzejsko ravnateljstvo bilo se je obratilo na vrhovni komornički ured Njegova c. i kr. apoštolskoga Veličanstva s molbom, da mu ustupi kao poklon dosele izišle 22 sveske djela »Jahrbuch der kunsthistorischen Sammlungen des Allerhöchsten Kaiserhauses.« Molba, koju je visoka kr. zemaljska vlada bila preporučila, po previšnjem se je nalogu obzirom na važnost narodnoga muzeja iznimice uvažila, te je rečeno djelo sa svim dosele izašlim priložima muzeju dostavljeno. Muzejska knjižnica tim se je darom znatno obogatila, jer je i znanstvena vrijednost djela veoma velika, a i nabavna cijena iznosi više od 2000 kruna. Podjedno je određeno, da se muzeju pošalju i daljnje sveske, koje će u buduće izići.

Napis u počast Valerija Dalmacija. U majuru Idahofu kneza Schaumburg-Lippea, koji se nalazi južno od Villanya, našla se prije dvije godine velika bronsana ploča, na kojoj je urezano sedam latinskih disticha, kojima provincija Lugdunensis tertia svoga bivšega rektora Valerija Dalmacija po zaključku pokrajinskoga sabora počašćuje počasnim napisom i njegovim likom u udaljenoj mu domovini. O tom je spomeniku govorio Th. Mommsen u sjednici berlinske akademije od 26. lipnja t. g., koji misli, da se je ta ploča nalazila na zidu atrija Dalmacijeve kuće ispod njegovog poprsja ili lika. Domovina je sigurno bila Pannonia inferior, samo se ne može kazati, da li je predjel spadao pod Pannonia secunda, a onda je spadao pod grad Mursu (Osijek) ili pod Pannonia Valeria, dotično Sopianae (Pečuh). Idahof je nešto blize Osijeku nego Pečuhu, a Mursa je bila mnogo znatniji grad od Sopianae. Napis spada u početak V. vijeka, a glasi:

Ius ad iustitiam revocare aequumque tueri sic

Dalmatio lex est, quam dedit alma fides

Bis sex scripta tenet praetorisque omne
volumen,

Doctus et a sanctis condita principibus.

5 Hic idem interpret legum legumque minister

Quam prudens callet tam bonus exequitur.

Multis pro meritis, Valeri, iustissime rector,
Multis pro meritis, haec stat imago tibi,
Quam positi longe testantes publica vota
10 Usque procul patriae mittimus in gremium.
Hinc praefecturae summos venramur honores,
sic

Hoc te gaudentes omine prosequimur.

Quisquis scire volet, quorum celebreris amore,
Ille hoc indicium sumserit ex titulo: sic
15 Dalmatio posuit provincia Lugdunensis

Tertia patrono grata klienta suo.

Spomenik će doći u mađarski narodni muzej u Budimpešti, kamo i spada. Pošto se je mislilo, da je otišao u inozemstvo na nepovrat, mađarsko je novinstvo sasama umjesao bilo podiglo svoj glas protiv takova otuđivanja domaćih starina. U skoro se pokazalo, da ta bojazan nije bila opravdana.

Dioklecijanova palača u Spljetu. Zemljište, koje pokrivaju ostanci Dioklecijanove palače, bilo je od vjkada u posjedu ili grada Spljeta ili države. G. 1887. poduzelo je c. kr. financijsko odvjetništvo u Zadru u ime države akciju, da se ono razdijeli na manje čestice i preda u vlasništvo pojedincima. Na to su prošle godine pozvani vlasnici pograničnih čestica, da izjave, hoće li to zemljište primiti. Da se je ova namisao ostvarila, naskoro bi nestalo Dioklecijanove palače. Vlasnici bi naime svakako nastojali, da zemljište očiste i da građevni materijal, što im ga pružaju zidovi, upotrijebe. Ova neoprostiva akcija financijskoga odvjetništva naišla je na žestok otpor; našlo se ljudi, koji su prosvjedovali protiv toga, da se najzanimiviji arheološki spomenik austro-ugarske monarhije izloži sigurnoj propasti. Najprije je podigao svoj glas spljetski načelnik Milić, a onda je do tisuću uglednih građana spljetskih potpisalo memorandum na ministra prosvjete u Beču, da uznastoji spasiti spomenik, koji ima vanrednu vrijednost za znanost i donosi veliku korist i gradu i zemlji. Bečka centralna komisija za očuvanje spomenika, koji imaju umjetnišku ili arheološku vrijednost, bavila se je tim pitanjem u više sjednica, te je zaključila, da

se imaju sva moguća sredstva upotrijebiti, da se Dioklecijanov palača očuva od propasti. Protiv namjere financijskoga odvjetništva ustalo je odlučno i ravnateljstvo austrijskoga arheološkoga instituta u Beču, a osobito je mnogo uradio ravnatelj spljetskoga muzeja F. Bulić, koji ovo pitanje već davno brižno prati. Pitanje još nije riješeno, Dioklecijanov palača još uvijek nije spašena, ali je nade, da će se stvar doskora zakonom povoljno urediti.

V. H.

Bullettino di archeologia e storia dalmata pubblicato per cura di Fr. prof. Bulić. Anno XXIV. Spalato 1901. Nro. 3—12. — F. Bulić Ritrovamenti antichi di Epetium (Stobreč; str. 33—41). F. Bulić S. Felice martire di Epetium (str. 41—45). F. Bulić i G. Bersa Iscrizioni inedite e ricomposte (str. 45—54, 99—110, 125—137, 169—174). F. Bulić Un ampolla di oglio di S. Menas martire trovata in Dalmazia (str. 55—58). G. Strzykowski Le relazioni di Salona coll' Egitto (str. 58—65). G. Kubitschek Incisioni su monete d' argento romane (str. 65—68). F. Bulić Descrizione delle lucerne fittili — acquistate . . . 1899, 1900 (str. 69). F. Bulić Ritrovamenti antichi a Traù (str. 69—70). F. Bulić Ritrovamenti di monete antiche sull' isola di Kaprije (str. 70). P. Pisani La Dalmatie de 1797 à 1815 (str. 70—75, 111—115, 142—147, 184—188). F. Bulić Ristauro del selciato della chiesa della Madonna delle Grazie a Paludi (str. 76—79). Naši spomenici u c. k. središnjem povjerenstvu za stare spomenike (str. 80—81, 159, 190—192). D. Preradović Primjer službene hrvaštine od god. 1820 (str. 81—84). Bibliografia (str. 84, 122—124, 209—210). F. Bulić Necropoli antica cristiana a Slano di Ragusa (str. 85—99). E. Spadolini Dalmatica dall' archivio storico di Ancona (str. 116—119). V. Milić Da atti del Consiglio di Spalato (str. 119—122). F. Bulić Nomi e marche di fabbrica su tegoli acquistati . . . 1901 (str. 138—139, 207—208). F. Bulić Iscrizioni e rappresentazioni su oggetti di metallo acquistati . . . 1895—1901 (str. 139—141). G. Alačević Due documenti del Conte Vincenzo Dandolo (str. 148—155). Atto riguardante il convento di S. Domenico a Spalato (str. 155—156). V. Milić Rapporti di diritto privato sugli avanzi del Palazzo di Diocleziano (str. 156—157). F. Bulić Ritrovamenti antichi (str. 157—158, 176). F. Bulić Necropoli „in horto Metrodori“ a Salona (str. 161—169). F. Bulić Ritrovamenti riguardanti il Palazzo di Diocleziano a

Spalato (str. 174—175). L'acquedotto di Diocleziano fra Salona e Spalato (str. 176—178). T. Hofmann La porta Terraferma del Sanmicheli in Zara (str. 178—180). V. Milić Dal »Libro d' oro« di Spalato (str. 181—182). Starinska iznazašća na Prukljanskom jezeru (str. 182—184). Diploma dell' Arciduca Ernesto (str. 189). F. Bulić Ritrovamenti riguardanti il cemetero di Manastirine 1901. (str. 93—203). F. Bulić Ritrovamenti riguardanti il cemetero antico cristiano di Marusinac 1901 (str. 203—204). F. Bulić Frammento di pettine di bosso con rappresentazione cristiana (str. 204—207). F. Bulić Una lucerna cristiana trovata nella campagna di Clissa (str. 208—209). Prilozi: D. Savo Ripostiglio di denari romani a Dračevica — isola Brazza (str. 1—7). Ch. Šegvić Marco Marulo Pecimé (str. 1—8). S. Meneghelli Gemme antiche della collezione di S. Meneghelli in Zara (str. 1—18). Abside dell' oratorio di S. Venanzio presso il battistero Lateranense (str. 1—20).

— — — — — Anno XXV. Spalato 1902. Nro. 1—10. — F. Bulić Ritrovamenti antichi nelle mura perimetrali dell' antica Salona. L' iscrizione della „praefectura Phariaca Salonitana“ (str. 1—29). F. Bulić Le Gemme dell' i. r. Museo in Spalato acquistate nell' a. 1901 (str. 29—32). F. Bulić Descrizione delle lucerne fittili . . . 1901 (str. 32—33). P. Pisani La Dalmatie de 1797 a 1815 (str. 33—37, 62—67, 157—160). V. Tomasić Nekoliko riječi o dnevu pokopa hrvatske kraljice Jelene (str. 38—40). F. Bulić Alcune osservazioni sulla iscrizione nella chiesetta di s. Martino a Spalato (str. 40). Naši spomenici u c. k. središnjem povjerenstvu za stare spomenike (str. 41—44, 71—72, 127—128). F. Bulić i G. Bersa Iscrizioni inedite (str. 45—62, 129—145). G. Alačević Credenziali date dall' imperatore Massimiliano II. ad Antonio (Veranzio) vescovo di Agria . . . per trattare di pace col Sultano Selim II. (str. 67—69). I monumenti antichi di Spalato e Salona nella adunanza generale dell' i. r. Istituto austriaco archeologico (str. 70—71). F. Bulić Scavi nella basilica episcopalis urbana a Salona durante l' a. 1901 (str. 73—110). F. Bulić Ritrovamenti riguardanti il cemetero antico cristiano di Manastirine . . . 1902 (str. 110—112). F. Bulić Ritrovamenti antichi riguardanti la topografia suburbana (e urbana) dell' antica Salona (str. 112—118). G. Bersa Le lucerne fittili romane di Nona (str. 118—124, 148—156). Diploma dell' imperatore Rodolfo II. . . a Fausto Veranzio (str. 125—127). G. Bersa Nuove scoperte di antichità a Zara e nei dintorni

(str. 145—147). F. Bulić Ritrovamenti antichi a Castellastua (str. 160). Prilozi: Il Palazzo di Diocleziano a Spalato è proprietà dello Stato (str. 1—20). Ch. Šegvić Iscrizione sepolerale di Elena, figlia di Tomislavo, regina croata (str. 1—21). P. G. Coletti Accessiones et correctiones all' Illyricum sacrum del P. D. Farlati (str. 1—20).

Glasnik zemaljskoga muzeja u Bosni i Hercegovini. Urednik Kosta Hörmann. XIII. 1901 2—4. Sarajevo 1901. — Dr. Č. Truhelka Državno i sudbeno ustrojstvo Bosne u doba prije Turaka (str. 155—199). Dr. Đ. Protić Treći prilog k poznavanju flore resina Bosne i Hercegovine (str. 201—226). Dr. Č. Truhelka Prehistorička sojenica u koritu Save kod Dönje Doline (str. 227—288). M. Vukičević Iz starih Srbulja (str. 289—319). Dr. A. Weisbach i dr. L. Glück Crania bosnica (str. 351—403). V. Apfelbeck Izvještaj o entomološkom izraživačkom putovanju u Tursku i Grčku u g. 1900. (str. 405—438). T. Ippen Nadgrobni spomenik kneza Karla Topije od Albanije (str. 439—442). A. Čatić Bilježke o Koraju i Tutnjevcu (str. 443—449). Dr. R. Münsterberg Dva revidirana natpisa iz Soluna (str. 451—453.). H. Engelhardt Prilog poznavanju tercijarne flore najšire okoline Donje Tuzle (str. 473—523). Dr. M. Hoernes Srebrni pokladni nalazak iz Štrbaca u Bosni (str. 527—536). S. Beigl Spisi grofa Marsiljija u sveučilišnoj biblioteci u Bolonji (str. 537—563). I. Knotek Drugi prilog k biologiji nekih potkornjaka iz Područja Bosne i Hercegovine (str. 565—576). T. Ippen Stare crkve i crkvene ruševine u Albaniji (str. 577—588). Dr. R. Münsterberg Tri antičke ukletne ploče (str. 589—597). Književnost. Različito.

— — — — — XIV. 1902. 1—4. Sarajevo 1902. — Dr. K. Patsch Pojedini nalazi iz rimskog doba (str. 1—16). Dr. Đ. Protić Treći prilog k poznavanju flore Bosne i Hercegovine (str. 17—68). R. Gutwiński O algama, sakupljenim u okolici travničkoj (str. 69—81). O. Jauker Naselja u Bosni i Hercegovini obzirom na geološki sastav zemljišta (str. 83—111). M. Medić Sabljarka i platnica (str. 113—122). A. Pichler Flora hercegovačkih groblja (str. 123—127). Dr. Č. Truhelka Sojenica u Dönjoj Dolini (str. 129—144, 257—274, 519—539). F. Berwerth Meteor iz Zavida (str. 161—176). T. Ippen Historički gradovi u Albaniji (str. 177—199.). V. Jelavić Turska i Francuska u XVI. stoljeću (str. 201—220). Dr. Č. Truhelka Nalaz iz Vranjske (str. 221—227). V. Čurčić Starine iz

okoline Bos. Petrovca (229—255). Dr. Đ. Protić Prilog k poznavanju flore resina Albanije (str. 275—285). Dr. K. Patsch Rimska mjesta u konjičkom kotaru (str. 303—333). Dr. F. pl. Šišić Pad Mladena Šubića, bana hrvatskoga i bosanskoga (str. 335—366). T. Ippen Pečatnik jedne već nestale biskupije u Albaniji (str. 367—368). F. Genthe Sasko-poljska pukovnija Bošnjaka i holandski kopljanici »Bošnjaci« (str. 369—390). Dr. K. Patsch Nahodaji novaca (str. 391—438). Dr. K. Patsch Prilog mitologiji Ilirije (str. 439—440). H. Engelhardt Prilog poznavanju tercijarne flore Bosne i Hercegovine (str. 441—459). P. G. Strobl Novi prilozi fauni diptera balkanskog poluostrva (str. 461—517). V. Apfelbeck Nove vrste koleoptera sa balkanskog poluostrva (str. 541—547). Književnost. Različito.

Starohrvatska prosvjeta. Glasilo hrvatskoga starinarskog društva u Kninu. Urednik joj Fr. Radić. Godina VI. sv. 1—2. 1901. — F. Radić Ostaneci starinske crkve i groblja u Gornjim Kojanima kod Vrlike (str. 3—11). F. Radić Još o hrvatsko-bizantinskom slogu (str. 12—23). Fr. Radić Sredovječna crkvice sv. Ivana Krstitelja u Bolu na otoku Braču (str. 24—25). O. L. Marun Popis naušnica »Prvoga muzeja hrv. spomenika« u Kninu (str. 26—33). Fr. Radić Sredovječne crkvice oko Selaca na otoku Braču (str. 34—41). Fr. Radić Župna crkva sv. Martina u Pridrazi kod Novigrada (str. 42—48). Fr. Radić Starohrvatska crkvice sv. Petra u Kuli Atlagića (str. 49—53). Bibliografija. Razne viesti. — Izvještaj o djelovanju hrvatskog starinarskog društva u Kninu 1900—1901.

Vjestnik kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arkiva. Uređuje dr. Ivan pl. Bojničić Kninski. God. III. sv. 3—4. Zagreb 1901. — Dr. I. Bojničić Izvorne plemićke diplome u kr. zem. arhivu (str. 153—156). E. Laszowski Tri priloga za povjest Kacijanerove vojne u Slavoniji g. 1537. (str. 157.—178.) Dr. D. Gruber Iz starije hrvatske povjesti (str. 179—184). Dr. G. Schwarz Prilozi k povjesti židova u Hrvatskoj u XVIII. stoljeću (str. 185—194). Dr. I. Bojničić Prilozi k povjesti Frankapana (str. 195—206). Dr. M. Wertner Eine unbekante kroatisch-schlesische Allianz (str. 207—217). Dr. F. Bučar Širenje reformacije u Hrvatskoj (str. 218—236). V. Klaić Dubrovačka vlastela Žunjevići u Senju i Vinodolu (str. 237—239). Dr. L. Jelić Zadarski bilježnički arhiv (str. 240—262). Svaštice.

— — — — — God. IV. sv. 1—4 Zagreb 1902. — Dr. L. Jelić Hrvatski zavod u Rimu (str. 1—55). Ch. Šegvić Prilog za povjest falsifikata u Dalmaciji (str. 56—65). E. Laszowski Prilog za povjest sajnova u Hrvatskoj i Slavoniji (str. 67—79). Dr. S. Srkulj Sa historičkoga kongresa 1900 (str. 80—83). Dr. L. Jelić Acta Hieronymiana (str. 84—95). Dr. M. Wertner Glossen zu zwei kroatischen Urkunden (str. 96—100). Dr. I. Kršnjavi Ein Nachwort zu den Studien über die Historia Salonitana (str. 101—111). Dr. I. Bojničić Neizdane izprave o pogonu vještica u Hrvatskoj (str. 112—120, 182—184). V. Klaić i Dr. K. Horvat Grada za povjesnicu zagrebačkih biskupa od g. 1433—1466 (str. 121—126, 144—150). Dr. F. Šišić Itinerarij Karla I. (str. 131—143). Lj. Ivančan Buna varaždinskoga generalata i pograničnih kmetova g. 1755. (str. 151—173, 240—259). E. Laszowski Deset listina za povjest grada Križevaca (str. 174—181, 260—269). S. Brusina Bibliografsko statističke sitnice (str. 185—188). Dr. G. Schwarz Prilozi k povjesti židova u Hrvatskoj (str. 189—192). V. Mažuranić Zbirka hrvatskih listina u Mažuranića (str. 195—212). Dr. M. Wertner Itinerarij kraljeva Stefana V., Ladislava IV. i njihovih dostojanstvenika (str. 213—233). Ch. Šegvić Na čemu se je osnivao primat spljetske crkve (str. 234—239). Svaštice. Književnost.

Rad jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Knjiga 144. Razredi filologijsko-historijski i filozofijsko-juridički. 54. U Zagrebu 1900. — Dr. A. Bauer O metafizičkom sustavu Wundtova (str. 1—59). Dr. F. Vrbanić Prilozi gospodarskomu razvoju hrv. slav. Krajine u 19. vijeku (str. 40—131). Dr. F. Marković O tražičnom problemu u Bogovićeve »Stjepanu, posljednjem kralju bosanskom« i u analognih značajih svjetske dramske literature (str. 132—197).

— — — — — Knjiga 145. — — 55. U Zagrebu 1901. — Dr. S. Tropsch Uzori Reljkovićeve »Kućniku« (str. 1—29). Dr. Đ. Körbler Humanista Matija Grbić (str. 30—104). M. Vukčević Jezik u Kerečkom s udiljnim obzirom na opće mačedonizme (str. 105—157). Dr. L. Jelić Moći sv. Šimuna Bogoprimatea u Zadru. Hagiografsko-povjesna studija (str. 158—225).

— — — — — Knjiga 146. — — 56. U Zagrebu 1901. — Dr. N. Andrić Izvori starih kajkavskih drama (str. 1—77). R. Strohal Jezične osobine u kotaru karlovačkom (str. 78—153). Dr. M. Šrepele O Maruliću. O 400-godišnjici Marulićeve »Judite« (str. 154—220).

— — — — — Knjiga 148. — — 57. U Zagrebu 1902. — R. Strohal Jezične osobine u kotaru karlovačkom (str. 1—50). P. Budmani »Pjerin« Marina Držića (str. 51—80). Dr. M. Šrepele Sigetski junak u povjesti hrvatskoga pjesništva (str. 81—173). Đ. Magarašević Rad dra. Jovana Subotića na školskoj knjizi (str. 174—226). N. Petrovski O genealogiji Držića (str. 27—230).

Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena. Na svijet izdaje jugoslav. akademija znanosti i umjetnosti. Svezak VI. Uredio Dr. A. Radić U Zagrebu 1901. — I. Žic Vrbnik (na otoku Krku). Kata Janićerova Trebarjevo. I. Klarić Kraje (u turskoj Hrvatskoj). I. Zovko Vjerovanja iz Herceg-Bosne. N. Balarin Gataše na Grudi.

— — — — — Knjiga VII., sv. 1. Urednici Dr. T. Maretić i Dr. D. Boranić. U Zagrebu 1902. — Dr. T. Maretić Stajaci brojevi u narodnoj našoj epici. J. Lovretić Otok. Narodni život i običaji.

Grada za povjest književnosti hrvatske. Na svijet izdaje jugoslav. akademija znanosti i umjetnosti. Knjiga 3. Uredio Milivoj Šrepele. U Zagrebu 1901. — Pripomenak. Dr. M. Rešetar Pjesme Ivana Lovra Regina, dubrovačkoga kancelara XV. vijeka. Dr. M. Rešetar Doslije nepoznata štampana knjiga od g. 1492. M. Breyer O tiskanim izdanjima Marulićeve »Judite«. M. Šrepele Marulićevo djelo »De ultimo Christi iudicio«. F. Menčik Hrvatska Batrahomiomahija. M. Šrepele Nije vsaki cepeliš na vsaku nogu. A. Kolander Prilog ka kajkavskoj književnosti XVIII. stoljeća. M. Breyer Pismo Vatroslava Lisinskoga g. 1852. M. Šrepele Listovi iz ostavine Dragojle Jarnevićeve. M. Šrepele Iz ostavine Dragutina Rakovca. M. Šrepele Sitnice iz ilirskoga doba.

Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium. Edidit Academia scientiarum et artium Slavorum meridionalium. Vol. XXX. Scriptores. Vol. IV. Balthasari Adami Kereselich: Annuae 1748—1767. Prooemio de vita operibusque scriptoris praemisso digessit T. Smičiklas. Zagrabiae 1901 et 1902.

Monumenta historico-iuridica Slavorum meridionalium. Vol. VIII. Libro delli ordinamenti e delle usanze della uniuersitate et dello comun della Isola de Lagusta. Priredio za tisak . . Fr. Radić. Na svijet izdala jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti. U Zagrebu 1901.

Ljetopis jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti za godinu 1900. Petnaesti svezak. U Zagrebu 1901.

— — — — — za godinu 1901. Šestnaesti svezak. U Zagrebu 1902.

Atti e Memorie della società istriana di archeologia e storia patria. Vol. XVII. 1—4. Parenzo 1901. — Senato Mare. Cose dell' Istria (str. 1—79, 209—282). Raccolta di Atti pubblici riguardanti la Provincia dell' Istria e le Isole del Quarnero (str. 80—143) G. Pitacco Il poeta Ostio e la guerra istriana (str. 134—149). Processi di luteranismo in Istria (str. 150—186, 283—299). Dr. B. Schiavuzzi Cenni storici sull' etnografia dell' Istria (str. 300—331). R. Devescovi Il Castello di Rovigno (str. 332—368). Atti della Società. Bibliografia. Varietà.

— — — — — Vol. XVIII. 1—2. Parenzo 1902. — Senato rettori (str. 1—43). Processi di luteranismo in Istria (str. 44—74). Dr. B. Schiavuzzi Cenni storici sull' etnografia dell' Istria (str. 75—120). Dr. P. Sticotti Relazione preliminare sugli scavi di Nesazio (str. 121—147). Dr. B. Schiavuzzi Monete romane rinvenute negli scavi di Nesazio 1900—1901 (str. 148—160). A. Ive Quarnaro o Carnaro? Quarnaro o Carnaro? Postilla etimologica. (str. 161—167). C. De Franceschi Il Comune polese e la signoria dei Castropola (str. 168—212).

Letopis Matice srpske. Knjiga 211—216, (sveska I—VI za godinu 1902). U Novom Sadu 1902. — J. Radonić O knezu Pavlu Radenoviću. Priložak istoriji Bosne krajem XIV. i početkom XV. veka. I. Ruvarac Đurad Vuković, despot srbski i Đorđe Kastriot-Skenderbeg, vođ arbanaški, g. 1444. J. Vučković Nekoliko slika iz starih srpskih rukopisa J. Radonić Romani u gradovima Dalmacije za vreme srednjega veka. Po prof. K. Jirečku. M. Car Jovan Sundečić. J. Tomić Medgan u Srba XVI. i XVII. stoleća. J. Radonić Todora Metohita poslanica o diplomatskom putu u Srbiju povodom ženidbe kralja Milutina sa Simonidom g. 1298. P. Marković Brojno opadanje Srba i Hrvata u Hrvatskoj i Slavoniji.

Knjige Matice srpske. Broj 2. Dr. Đ. Đera Agrarni pokreti u starom Rimu. U Novom Sadu 1901. — Broj 3. Č. Mijatović Carigradske slike i prilike U Novom Sadu 1901. — Broj 4. Dr. T. Mandić Uspomene iz našeg crkveno narodnog života III 1867—1876 I. deo. U Novom Sadu 1902. — Broj 5. Život Dra. Jovana Subotića (Autobiografija). Drugi deo: Proljeće. U Novom-

sadu 1902. — Broj 6. B. Nušić Kosovo. Opis zemlje i naroda. I. sv. U Novom sadu 1902.

Glas srpske kraljevske akademije. LX. Drugi razred 38. Beograd 1901. — Lj. Kovačević Žene i deca Stevana Prvovenčanoga. J. N. Tomić, Crnojevići i Crna Gora od 1479—1528. St. Dimitrijević Odnosaji pećskih patrijaraha s Rusijom u XVII. veku. J. Radonić Ko su Geti u hronici Komesa Marcelina? A. Gavrilović Prvi liričari i estetičari srpski.

— — — — LXII. — — 39. Beograd 1901. — I. Ruvarac Raški episkopi i mitropoliti. J. N. Tomić Crnojevići i Crna Gora od 1479—1528. Dr. D. M. Pavlović Administrativna i crkvena politika austrijska u Srbiji (1718—1739). Dr. A. Belić Priložci istoriji slovenskih jezika.

— — — — LXIV. — — 40. Beograd 1901. — Dr. D. M. Pavlović Financije i privreda za vreme austrijske vladavine u Srbiji (1718—1739). Lj. Jovanović Priložci hronologiji života Stevana Nemanje i svetoga Save. B. Prokić Početak Samuilove vlade. J. Lukić Nominativ i vokativ u srpskom i latinskom jeziku. Dr. M. V. Smiljanić Otmice, dobeglice i tragovi kupovine devojaka u srpskog naroda.

Srpska kraljevska akademija. Zbornik za istoriju, jezik i književnost srpskoga naroda. I. odeljenje. Knjiga I. Lj. Stojanović Stari srpski zapisi i natpisi. Knjiga I. Beograd 1902.

Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje A. Koblar. Letnik XII. 1—4. V Ljubljani 1902. — V. Steska Janez Čandik, slovenski pisatelj † 1654. M. Slekovec Duhovniki, rojeni v kranjski župnji. F. Hauptmann O pokolenju Jurija baruna Vege. V. Steska Slike v ljubljanskih cerkvah okoli l. 1715. Dr. Fr. Kos Iz arhiva grofa Sig. Attemsa v Podgori. F. Pokorn O jurisdikciji nad cerkvijo Matere božje na blejskem otoku in nad ondotno proštijo. — Mala Zapiski. Slovstvo.

Mittheilungen des Muscalvereines für Krain. Geleitet von Dr. O. Gratzky Edlen von Wardengg. XV. Jahrgang 1—4 Heft. Laibach 1902. — F. Seidl Das Klima von Krain. Dr. A. Mell Krain und der historische Atlas der österreichischen Alpenländer. Fr. Komatar Tapferkeitszeugnisse zweier Krainer. A. Paulin Über die geographische Verbreitung von Daphne Blagayana. Dr. S. Puchleitner Die Territorialeinteilung der Illyrischen Provinz Krain unter französischer Verwaltung. — Kleine Mittheilungen.

Argo. Zeitschrift für krainische Landeskunde. Herausgegeben von Prof. Alfons Müllner. IX. Jahrgang. Laibach 1901. — A. Müllner Das Eisen in Krain. A. Müllner Das Waldwesen in Krain. A. Müllner Die Zukunft der Stadt Laibach. A. Müllner Der römische Limes in den italischen Grenzgebirgen. Dr. U. Vram Die Schädelammlung des krainischen Landesmuseums in Laibach. A. Müllner Der Münzfund von Jugorje. A. Müllner Vermögen eines Laibacher Handelsmannes von 1711. — Mnogi manji članci.

Vasić Dr. Miloje M. Die neolithische Station Jablanica bei Medulužje in Serbien. Braunschweig 1902. (Sonder-Abdruck aus dem »Archiv für Anthropologie« XXVII.) — Ova je knjiga referat o iskapanjima, što ih je Dr. Vasić bio lani jeseni poduzeo u neolitičkoj naselbini Jablanica na željezničkoj pruzi Mladenovac—Misača. Cijela naselbina zaprema 35—40 hektara, a prekopano je tek 84 m². Neobično veliki broj predmeta, koji se je našao na ovom razmjerno malenom prostoru, jasno dokazuje, da je naselbina mnogo bogatija od butmirske. Ženskih idola od zemlje našlo se je 83 komada; različito su prikazani, a izradba je kod ovih veoma primitivna. Ornamenti u licu mogu se smatrati tetovažom, a crte na tijelu imaju valjda da sjećaju na odijelo. Osim ovih figura našlo se i životinjskih, tako jedna ptičja glava (od kamena), nekoliko četveronožnih životinja, koje se ne mogu raspoznati i jedna glava s rogovima (valjda od goveda). Na ognjištima ležala je sva sila ulomaka od posuda. Opisav sve važnije predmete ispoređuje Vasić jablaničku naselbinu sa Trojom i Butmirom. Troja, Bos-öjök (u Phrygiji), Jablanica i Butmir imale bi tobože predočiti istu kulturu, a narod, koji je u tim mjestima u ono vrijeme živio, da je bio jedan te isti — phrygijski. Ovom hipotezom pobija Vasić starije mnijenje, koje balkanski poluotok u neolitičko doba dijeli u dva dijela: jedan što je bio pod uplivom Troje, i drugi pod uplivom Mykena.

V. H.

E. Laszowski: Hrvatske povjesne građevine. Mjestopisni i povjesni opisi gradova, kula, samostana, crkava i drugih povjesnih građevina domovine Hrvata. Knjiga I sa 112 slika. Zagreb 1902. Tisak A. Scholza. Naklada pišćeva. — Od ovoga djela izašlo je deset svezaka, koji sačinjavaju I. knjigu ovoga monumentalnoga djela. Opisane su 32 građevine iz Hrvatske i Slavonije. Pisac je savjesno upotrebio svu pristupačnu literaturu i izvore i nije žalio ni truda, ni troška, a

ni vremena, da mu djelo ispane što bolje i što potpunije. Mnogobrojne, većinom vrlo dobro uspjele slike gradova, gradina, kula, gospodskih dvorova, pa nacrti i tlocrti iz prošlih vijekova podaju djelu, koje imade i vrlo dostojnu vanjsku opremu, osobitu vrijednost. Jedini bi prigovor bio, da u djelu nema pravoga sistema, koji je u djelu na znanstvenoj podlozi osnovanom vrlo nuždan, ali pisac sam u predgovoru priznaje, da je želio ovakvim rasporedajem zainteresovati čitatelje iz raznih krajeva naše domovine. Tko znade, kako je danas našim piscima teško odvažiti se na izdavanje većih djela i kakovu prođu jim djela u narodu nalaze, taj će pišćevu ispriku odobriti i ovu jedinu pogrešku oprostiti. Djelo Laszowskovo je našem narodu potrebno, jer će se u njemu sačuvati spomenici narodne prošlosti opisani i naslikani, pa s toga svraćamo pažnju cijeloga naroda na njegove »Hrvatske povjesne građevine«, da jih obilnom pretplatom podupru, da usljed narodnjega nehaja djelo ne zapne, jer bi bila pred Bogom grjehota a pred svijetom sramota!

Josip Purić.

Milan Šufflay. Hrvatska i zadnja pregnuća istočne imperije pod žezlom triju Komnena (1075—1180). Zagreb 1901. Doktorska disertacija, u kojoj pisac govori o pokusima vizantijskih vladara X. i XI. vijeka, kako bi se među vizantijskim provincijama uspostavila tema dalmatinska.

A. J.

Barić Janko. O zdravstvu staroga Zagreba. Preštampano iz »Liečničkoga Vjestnika«. Zagreb 1902. — Ako i nije iscrpivo, a ono je odista prijedgledno na temelju izdanja Ivana Tkalčića, pa po raznim podacima arhiva nadbiskupije zagrebačke napisano lijepo djelo, u kojem pisac opisuje zdravstvo i njegove odnošaje u Zagrebu od doba, kada je podignut na kraljevski grad pa sve do g. 1800. Čitaoc ne treba biti stručnjak, sve će shvatiti i sve će ga zanimati, a veoma je hvale vrijedno, da je neliječniku ovaj teški posao toli dobro za rukom pošao. Dr. Fran Gundrum.

Dr. V. Deželić. Inkunabule (prvotisci) zagrebačke sveučilišne biblioteke. U Zagrebu 1902. — Lijep pokušaj, da se hrvatska publika uputi u jedan od najzanimivijih dijelova bibliografske znanosti. Opis inkunabula hrvatske sveučilišne biblioteke u Zagrebu sastavljen je prema modernim znanstvenim zahtjevima, te daje mnogo podataka, koji bibliografima nisu bili poznati. U svem se iz vremena do g. 1500. navodi 71 djelo, koja su štampana u Augsburgu, Baselu, Bologni, Bresciji, Brnu,

Forliju, Lepzigu, Mlecima, Nürnbergu, Reutlingenu, Strassburgu, Veroni i Vicenzi, dočim od nekih nije poznato mjesto, gdje su se štampali. Po nas Hrvate osobito su važna dijela: glagolski misal od g. 1183., štampar valjda u Mlecima, od kojega ima sveučilišna biblioteka jedan potpuni i jedan defektan primjerak (br. 67 i 68), pa hrvatski breviar od g. 1493, tiskan u Mlecima od Andrije de Torresanis de Asula, također u dva primjerka (br. 49 i 50). Ima tu i latinskih knjiga od dva hrvatska štampara: Kotoranina Andrije Paltašića, koji je djelovao u Mlecima g. 1476—1492. i Dubrovčanina Dobriše Do'rića (Boninus de Boniniis) iz vremena njegova djelovanja u Veroni (1481—1483.). Zanimivo je, što doznajemo da je brevijar za porabu zagrebačke crkve štampan g. 1481. u Mlecima po Erhardu Ratdoltu iz Augsburga. Knjigi dodane dvije table prikazuju facsimilia iz obijuh glagolskih prvotisaka.

Der römische Limes in Oesterreich. Heft, III. Wien 1902. Ova treća svezka sadržaje izvještaj o istraživanju g. 1900. Pukovnik pl. Groller, koji je poslove vodio, konstatovao je neke dijelove rimskih puteva Carnuntum-Scarabantia, Carnuntum-Vindobona i jednoga trećega, koji spaja prva dva. U selu Höflein a. d. Donau iskopan je jedan dio rimskoga kastela, dočim se ostalo nije dalo iskopati, jer se danas povrh kastela nalazi crkva i groblje. U rimskom logoru Carnuntum nastavile su se radnje sa veoma lijepim uspjehom. O napisima, koji su se te godine našli, govori u dodatku prof. E. Bormann. Sveska ima 13 tabla, koje sadržaju nacрте o iskapanju i slike manjih predmeta, koji su se pri njem našli. V. H.

Constantin Jireček. Die Romanen in den Städten Dalmatiens während des Mittelalters I. Theil. Denkschriften der kaiser. Akademie der Wissenschaften in Wien. Philosophisch-historische Classe. Band XLVIII. Wien 1901. — Zanimiva ova studija ima da razbistri sredovječnu etnografiju u dalmatinskim gradskim općinama na osnovu do sada poznatih i nekih nepoznatih vrela. Rezultati, koji nam se ovdje iznose, jesu sa stanovišta kulturno-istorijskoga i etnografskoga vrlo zanimivi. Po njima razabiremo, da se je Dalmacija u jednom tisućljeću etnografski dvaputa promijenila, i to prvi put početkom I. v. posl. Kr., kada su se panonska i ilirska plemena, podlegavši sili rimskoj, stala latinizovati, stvarajući romanski ili romanizovani živalj, a drugi put kada je početkom VII. vijeka ovaj romanski svijet, uslijed invazije slavenske stegnut na pojedine gradove primorske,

stao malo po malo popuštati kolonizaciji slavenskoj, miješajući se sa živiljem slavenskim dotično hrvatskim. A. J.

II. Schwalb. Römische Villa bei Pola. Mit 15 Taf. u. 8 Abb. im Texte. Wien 1902. (Kaiserl. Akademie der Wissenschaften. Schriften der Balkankommission. Antiquarische Abteilung II.). — Govori o ostancima rimskoga ljetnikovca na zemljištu Vittorija Candussi-Giaro kod Punte Barbariga, 20 kilometara sjevero-zapadno od Pulja. Sastojao je od ljetnoga i zimskoga stana, kojima se sve prostorije sa njihovim mozajicima i slikarijama na zidu dadoše konstatovati. Floris i mnoge detalje lijepo predočuju pridodane chromolithografske table.

Passow Wolfgang, Studien zum Parthenon. Berlin g. 1902. — Philologische Untersuchungen XVII. — Ova je knjiga plod višegodišnjih studija, a nastavak prijašnjega jednoga članka istoga pisca (Zum Parthenonfriese. Archaeolog. Jahrb. XV p. 42). Razdijeljena je na tri dijela. U prvom dijelu pisac govori o porabi tenije (vrpce za kosu) na parthenonskim figurama. Vrpca je u opće služila za to, da drži kosu na glavi i kod muških i kod ženskih. Nije bila oficijelni dar pobjednicima u raznim agonima, jer je u tu svrhu služio samo vijenac, nego se je darivala od prijatelja i znana. Bilo ih je raznoga oblika, jednostavnih i skupocjenih. Dokazujuć to na osnovu raznih vijesti kod grčkih pisaca i attičkih spomenika, prelazi na parthenonske figure i nalazi više puta prikazanu teniju, gdje se prije nije opazila. Katkada je bila označena samo bojom, više puta je pomoglo dljeto, a često je tenija bila načinjena i od kovine. — U drugom dijelu dokazuje Passow sa dosta malo uspjeha, da se umjetnik — a to je u tom slučaju po njegovom sudu Phidija — držao pri poredanju metopā, koje prikazuju borbu Kentaura protiv Lapitha, neke stanovite scheme. Izvođenje njegovo opire se Carreyevim snimcima parthenonskih skulptura, koji su po novijim istraživanjima arheologa dosta vjerni, te će se rijetko tko naći, tko će pristati uz mnijenje, da je Carrey ove metope pri prerisavanju pobrkao. — U trećem su dijelu iznešena opažanja piščeva o konjima, koji su prikazani u skulpturama Parthenona. Već se je prije bilo opazilo, da su konji premaleni. Passow to tumači tako, da je umjetnik htio, da i za jahače dobije mjesta u polju, kojim je mogao raspolagati, a da ipak svi konji budu jednako veliki. Svakako pravo veli, da nemamo misliti, da je u Attici bila malena pasmina konja, jer na drugim attičkim spomenicima nalazimo

konje veće prikazane, a i iz Ksenofonta znamo, da su attički konji bili dosta veliki. — Passow nije doživio izdanja svoje knjige. Rukopis, što ga je ostavio, pregledao je prof. U. v. Willamowitz-Moellendorff, koji u predgovoru sam veli, da se sa nekim piščevim nazorima ne slaže. U ostalom se na radnji vidi, da je nedovršena, a vjerojatno je, da bi pisac, da ju je sam mogao izdati, nekoje nedostatke bio ispravio. V. H.

Lubor Niederle. Slovánské starožitnosti — Bibliotéka historická. — Nakladem Bursika a Kohouta. V Praze 1902. — U dosele izašlim sveskama razlaže pisac o prakolijevci slavenskoj, stavljajući ju iza Karpata, te pobijajući hipotezu onih, koji ju, držeći se Nestorove kronike, stavljaju u Podunavlje; zatim govori o porijeklu Slavena, o teorijama, koje su o tome pitanju nastale, pokazuje na neuspjeh historije u tome, iznosi, kako je filologija novo svjetlo unijela, prelazi zatim na seobu, dokazujući, da je ova bila tripartitna; opisujući pradomovinu slavensku na osnovu starih pisaca, dolazi do pitanja o Vendima. A. J.

J. L. Červinka: Morava za pravčku. Brno 1902. — Druga sveska djela, što ga započeo izdavati muzejni spolek u Brnu pod naslovom: Vlastivěda Moravska. Knjiga je u tekstu bogato ilustrirana, a za što bolje razumjevanje dodane su joj straga 4 karte o nalazištima, te 52 table sa slikama, svrstane hronološkim redom, usvojenim u modernoj prehistoriji. U kratkom uvodu podaje pisac općenitu sliku prehistorije, razdiobu njezinu, kako se danas uzimlje, specijalno u Moravskoj, dodavši k tome popis muzeja, muzejskih društava i privatnih zbiraka, koje se nalaze u Moravskoj, te svu literaturu, koja radi o dojakošnjim prehistorijskim našašćima po Moravskoj. U drugom dijelu svoje knjige razvrstava pisac po razdobljima moravska nalazišta i spominje, što se je gdje našlo. Materijal je pregledno poredan, te se iz knjige lako može uviditi u mnogo koječem srodnost prehistorijskih kultura u Moravskoj s onima u ostalim zemljama austro-ugarske monarhije. A. J.

Alf Torp, Etruskische Beiträge. Erstes Heft, Leipzig, J. A. Barth, 1902. Izučavanje etruškanskoga jezika bilo je pred kratko vrijeme veoma nezahvalan posao. Ne samo da je materijal bio veoma razbacan, tako da ga je bilo mučno tražiti, nego je bio i tako neznatan, da se je moglo doći samo do neznatnih rezultata. Tek kada se je saznalo, da na povojima jedne egipatske mumije u zagrebačkom muzeju ima veći etruščanski napis i kada je Krall god. 1892. ovaj napis publicirao, moglo

se je nadati, da će to olakšati proučavanje etruščanskoga jezika. Uz to je i jedan od najmarljivijih radnika na tom polju Carl Pauli našao potporu, da izda Corpus svih poznatih etruščanskih napisa. Od te zbirke izašla je do sada prva sveska, a još jedna ima da izađe. Napokon je pred dvije godine u Kapui naden napis od jedno 60 redaka, ali se može pročitati samo polovica. — U pitanju etruščanskoga jezika s toga se tako slabo napreduje, što se med poznatim živim i mrtvim jezicima nije našao sličan; isporođivanje sa slavenskim, italiskim, likijskim i armenskim jezikom ostalo je bez svakoga uspjeha. Lattes, koji se je najviše bavio povojima zagrebačke mumije, nije postigao, što je mislio postići, jer je držao, da etruščanski jezik mora imati sličnosti sa italiskim jezicima. Torp zauzima stanovište, koje je već bio zauzeo Pauli; on naime etruščanski jezik ne isporođuje sa nijednim drugim, nego hoće da ga rastumači iz samih njegovih spomenika. Pauli je bio mislio, da etrarski jezik u opće ne poznaje fleksije verba. Torp tvrdi protivno i hoće da prepozna neke preteritne forme (na -n-e i -ce), isto tako i neke prezentske i imperativne. Uz formu *a m a* = lat. *est* drži da ima enklitička ili proklitička forma *m a*, a preterit od toga prezenta drži da je forma *a m-ce*. U fleksiji imena prihvaća mnijenje, da je etrurski jezik imao plural na *r* (*clan* (*sin*) — *clen-a-r*). Osim toga raspoznaje on neke genitivne forme u singularu i pluralu. U manjim ekskurzima učinio je neke opaske o pokaznim i odnosnim zamjenicama. Oštroumno njegovo razlaganje o brojevima je prvo, koje se može prihvatiti. Brojeve 1—6, koji dolaze na kockama iz Toscanelle, poredao je ovako: ϑ u, za 1, ci, sa, ma χ , hu ϑ . Za osam našao je etrursku riječ *cez p*, za 9 *sem φ* , za 20 za ϑ ru mi, za 30 *ce al γ l*. Ovomu je dijelu Torpove radnje napisao S. Bugge dodatak, u kom odobrava Torpov poredak brojeva, te drugim putem dokazuje, da je *cez p* = 8, a *sem φ* = 9. — Torpovi rezultati ipak su još tako problematični, da je teško o njima izreći sud. Možda će druga sveska, koja ima da se bavi tumačenjem napisa na povojima zagrebačke mumije, unijeti u ovu zagonetku nešto više svjetla. Svakako se nastavak Torpovih študija očekuje s velikim interesom, osobito u nas, jer će nam možda donekle rastumačiti najzanimiviji spomenik u našem muzeju. V. H.

Povjest francuske revolucije. Ustavotvorna i zakonodavna skupština i konventat. Napisao po najboljim piscima Franjo Valla. Karlovac 1901. — Hrvatsko čitalačko općinstvo pozna već prof. Vallu po nje-

govoj povjesti srednjega i novoga vijeka u izdanju svjetske povjesti Matice Hrvatske. Akoprem već imademo povjest francuske revolucije od znamenitog francuskog povjesničara Migneta u prijevodu I. Rabra u izdanju Matice Hrvatske, to ipak rado pozdravljamo lijepo Vallino djelo, koje nu je mnogo bolje uspelo nego li njegovi prvanji radovi. U svojoj povjesti francuske revolucije nije Valla bio vezan na određeni prostor i vrijeme, pak se je mogao posve slobodno kretati, a s toga mu je i djelo savršenije. Pisac nam je predočio povjest vrlo znamenitog razdoblja u životu francuskoga naroda od početka francuske revolucije godine 1789. pa do 26. listopada 1795. Sam

priznaje, da se je u svom djelu držao najviše priznatih povjesničara Francuza Migneta i Nijemca Weissa; njegovo djelo dakle nije posve izvorno, ali se mora priznati, da je Valla svoje uzore savjesno i zdušno rabio, da što jasnije i razgovjetnije prikaže povjest jednoga od najznamenitijih i najzamašnjih svjetskih događaja. Djelo se dijeli u četiri dijela: „Uzroci francuske revolucije“, „Ustavotvorna skupština“, „Zakonodavna skupština“ i „Konvenat“. Djelo je pisano velikom ljubavi i oduševljenjem za francuski pokret, a jezikom lakim i ugodnim, pa ga toplo hrvatskomu općinstvu preporučujemo.

Jos. Purić.

INHALT DES „VJESNIK“

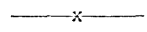
der kroatischen archaeologischen Gesellschaft in Agram.

Neue Serie Band VI. 1902.

	Seite
Brunšmid Dr. Josip: Colonia Aurelia Cibalae. Vinkovci in antiker Zeit	117
— — — Funde der Kupferzeit aus Kroatien und Slavonien und den angrenzenden Ländern	32
— — — Einige Münzfunde in Kroatien und Slavonien V; XVI—XVII	167
— — — Praehistorische Gegenstände aus dem Syrmier Comitate. 1—4	68
Celestin Vjekoslav: Epigraphische Beiträge aus Mursa	99
Florschütz Dr. Josip: Stridon und Zrin	87
— — — Nachschrift zum Artikel »Stridon und Zrin«	226
Gundrum Dr. Fran: Eine lateinische Handschrift eines Dalmatiner Mönches aus dem fünf- zehnten Jahrhundert	210
Hoffiller Dr. Viktor: Der thrakische Reiter	192
Ivančan Ljudevit: Die Allerheiligenkirche in Stenjevec	187
Jelić Dr. Luka: Die Alterthümer der Stadt Nin (Nona) III.	103
Klaić Vjekoslav: Materialien zur mittelalterlichen Topographie des Comitatus Lika-Krbava	1
Laszowski Emilije: Trg bei Ozalj	215
— — — Einige Bemerkungen über die Kirche der H. J. M. in Žakanje	224
Purić Josip: Praehistorische Ansiedlungen in der Umgebung von Erdut	185

Berichte der Vertrauensmänner und Freunde des Nationalmuseums in Agram: 1. Baltazar Ba-
žulić in Nadkrižovljani. S. 228. — 2. Juraj Božičević in Ogulin. S. 228. — 3. Mato
Brajković in Otočac. S. 228. — 4—6. Ferdo Hefele in Sisak. S. 228. — 7—13. Ignjat
Jung in Mitrovica. S. 229. — 14—15. Valentin Jurić in Privlaka. S. 231. — 16. Mijo
Mutavgjić in Dubica. S. 232. — 17. Đuro Panjković in Krbavica. S. 232. — 18. Đuro
Plašćević in Lovas. S. 232. — 19—29. Antun Poturičić in Surčin. S. 232. — 30. Mirko
Seljan in Bruxelles. S. 238. — 31. Ivan Skomerža in Cirkvenica. S. 239. — 32—36.
Fran Šaban in Ogulin. S. 239. — 37. Robert Turmayer in Sotin. S. 243. — 38—39.
Cvjetko Vurster in Otočac. S. 243. — 40—43. Ivan Žic in Polje. S. 244.

Kleinere und literarische Nachrichten	248
--	------------

VERZEICHNIS DER ABBILDUNGEN.

Abb. 1. Geschwungene Schmaläxte aus Kupfer aus Vukovar, Lukovo und Brekinjska.	Abb. 15. Kupferaxt aus Dalmatien.
„ 2. Kupferklumpen aus der Gussstätte bei Brekinjska.	„ 16. Bronzeaxt aus Süddalmatien.
„ 3. Kupfer- und Feuersteingegenstände aus Bečmen.	„ 17. Kupferdolch aus Lovas.
„ 4. Kupferkeile aus Kroatien und Slavonien.	„ 18. Kupfergegenstände aus Syrmien. 1. Nadel aus Vukovar. 2. Pfriemen aus Deč.
„ 5. Kupferkeil aus Boljun in Istrien.	„ 19. Gegenstände aus einem Grabe der Kupferzeit in Vukovar (Velika skela).
„ 6. Kupferkeil aus Grabovac in Dalmatien.	„ 20. Gegenstände aus einem Grabe in Vukovar.
„ 7. Kupferkeile aus Oražje in Bosnien.	„ 21. Armreife aus Spondylusschalen aus einem Grabe in Vukovar.
„ 8. Kupfermeißel aus Surčin.	„ 22. Certosaßibel aus Vukovar (Vučedol). Bronze.
„ 9. Kupferne Flachäxte aus Kroatien und Slavonien.	„ 23. Gürtelhacken aus Vukovar (Vučedol). Bronze.
„ 10. Kupfernes Hammerbeil aus Dalmatien.	„ 24. Theil eines späthallstädtischen Gürtels aus Vukovar (Vučedol). Bronze.
„ 11. Kupferne Hammerbeile aus Syrmien.	„ 25. Perlen aus Glasmasse aus Vukovar (Vučedol).
„ 12. Kupfernes Doppelbeil aus Klakarje.	„ 26. Schwert aus Vukovar (Vučedol). Eisen.
„ 13. Kupfernes Doppelbeil aus Bosanski Svilaj.	
„ 14. Colossales kupfernes Doppelbeil aus Ruma.	

- Abb. 27. Lanzen spitzen und Beschläge einer Schwertscheide aus Vukovar (Vučedol). Eisen.
- „ 28. u. 29. Lanzen spitzen aus Vukovar. Eisen.
- „ 30. Gürteltheil aus Surčin. Bronze.
- „ 31. Einschleifige Fogenfibel aus Kuzmin. Silber.
- „ 32. Mittelatlänefibel aus Novi Jankovci. Bronze.
- „ 33. Urne und Glasperlen aus Mitrovica (Tanninfabrik).
- „ 34. Lanzen spitze aus Mitrovica (Tanninfabrik).
- „ 35. Thongefäss aus Mitrovica (Tanninfabrik).
- „ 36. Praehistorischer Goldschmuck aus Mitrovica (Tanninfabrik).
- „ 37. Bronzegegenstände aus Mitrovica (Tanninfabrik).
- „ 38. Silberne Schmucksachen aus einem praehistorischen Grabe in Mitrovica.
- „ 39. Perlen aus einem praehistorischen Grabe in Mitrovica. 1—11 Glas, 12—13 Bernstein, 14—18 Korallen.
- „ 40. Bronze fibeln aus Novi Banovci an der Donau.
- „ 41. Silber fibeln aus Slavonien oder Kroatien.
- „ 42. Fragmente von Bronzegegenständen aus Jarak.
- „ 43. u. 44. Silberne La Tène fibeln aus Jarak.
- „ 45. Silberne Gürtelplatte aus Jarak.
- „ 46. Römischer Silvanusaltar aus Osijek (Essek).
- „ 47. Römischer Jupiteraltar aus Osijek (Essek).
- „ 48. Die Domkirche in Nin (Nona) und ihre Umgebung. Plan.
- „ 49. Plan von Vinkovci. Massstab fast 1 : 14800.
- „ 50. Praehistorische Thon- und Beingegegenstände aus Vinkovci.
- „ 51. Stockknäuf aus Hirschhorn aus Vinkovci.
- „ 52. Gegenstände aus geglättetem Stein aus Vinkovci.
- „ 53. Mittelatlänefibeln aus Vinkovci. Bronze.
- „ 54. Planskizze von Vinkovci nach Marsilius.
- „ 55. Römische Thonlampe aus Vinkovci.
- „ 56. Fragmente arretinischer Reliefgefässe aus Vinkovci.
- „ 57. Aphrodite. Fragment einer Thonfigur aus Vinkovci.
- „ 58. Römische Thongegenstände aus Vinkovci.
- „ 59. Römische Gegenstände aus Vinkovci. 1—5, 7—17 Eisen, 6 Kupfer.
- „ 60. Würfelförmiges Eisenmaterial aus Vinkovci. Römische Zeit.
- „ 61. Römisches Fundament mit eingemauerten Statuen im Vinkovci.
- „ 62. Poseidon. Marmorstatue aus Vinkovci.
- „ 63. Herakles. Marmorstatue aus Vinkovci.
- „ 64. Eros. Relief fragment aus Vinkovci.
- „ 65. u. 66. Römische architektonische Fragmente aus Vinkovci.
- „ 67. Fragment von einem römischen Sarkophage. Aus Vinkovci.
- Abb. 68. Fragmente mit Ornamenten und Buchstaben. Aus Vinkovci.
- „ 69. Römische Schmucksachen aus Vinkovci. 4—5 Gold, 1, 3, 8 u. 9 Bronze, 2, 6 u. 7 Bein.
- „ 70. Römische Thongefässe aus Vinkovci.
- „ 71. u. 72. Fortuna. Römische Broncestatuette aus Vinkovci.
- „ 73. Eros. Römische Broncestatuette aus Vinkovci.
- „ 74. Stierkopf. Applike von einem römischen Bronze kessel.
- „ 75. Hahn. Römisches Bronze figurchen aus Vinkovci.
- „ 76. Bleiplatte mit Motiv relief. Aus Vinkovci.
- „ 77. Säulen fragment mit Unterbau aus Vinkovci.
- „ 78. Römischer Mühlstein aus Vinkovci.
- „ 79. Thonurne aus Vinkovci.
- „ 80. Römische Silberfibel aus Vinkovci.
- „ 81. Römischer Goldring aus Vinkovci.
- „ 82. Römische Silberfibel aus Vinkovci.
- „ 83. Römischer Kupferkrug aus Vinkovci.
- „ 84. Römisches Brocegefäss aus Vinkovci.
- „ 85. Römische Bronzegegenstände aus Vinkovci.
- „ 86. Praehistorische und römische Bronze fibeln aus Vinkovci.
- „ 87. Römische Gegenstände aus Eisen aus Vinkovci.
- „ 88. Römischer Silberlöffel aus Vinkovci.
- „ 89. Römische Glasgegenstände aus Vinkovci.
- „ 90. Römische Gegenstände aus Vinkovci. 1. Zierplättchen von einem Riemen. 2 bis 4 Silberring.
- „ 91. u. 92. Beschläge von römischen Schlössern aus Vinkovci.
- „ 93. Fuss eines römischen Thongefässes aus Vinkovci.
- „ 94. Römische Gemmen aus Vinkovci.
- „ 95. Goldmünze des Caesars Crispus aus d. Münzstätte Siscia, gef. in Vinkovci.
- „ 96. Aes signatum mit „ramo secco“. Aus Mazin. Vorder- und Seitenansicht.
- „ 97. Aes signatum mit Schwert u. Scheide.
- „ 98. u. 99. Aes signatum mit den Stieren. Fragment aus Mazin.
- „ 100. Thonkrug aus Valpovo, worin Münzen des XVII. Jahrhunderts gef. wurden.
- „ 101. Cattaro. Grossetto des venetianer Conte Zuanne Magno
- „ 102. Herrmannstädter Denar des Gabriel Bathori.
- „ 103. Praehistorische Thongefässe aus Erdut.
- „ 104. Bronzezeitliche Thonurne aus Erdut.
- „ 105. Grundriss d. Allerheiligenkirche in Gornji Stenjevac.
- „ 106. Thrakischer Reiter. Relief aus Sisak.
- „ 107. Erste Seite der Handschrift eines Dalmatiner Mönches aus dem 15. Jahrhundert.
- „ 108. Siegel der Gemeinde Trg (bei Ozalj).
- „ 109. Stein mit Wappen in der alten Kirche in Žakanje (Bezirk Karlovac).

ČLANOVI UTEMELJITELJI

HRVATSKOGA ARHEOLOŠKOGA DRUŠTVA U ZAGREBU*.

1. Antolković pl. Josip, vladin ravnatelj u miru u Zagrebu.
2. Brunšmid Dr. Josip, sveučilišni profesor i ravnatelj arheološkoga odjela narodnoga muzeja u Zagrebu.
3. Bulić Franjo, ravnatelj muzeja u Spljetu.
4. Crnadak Đuro u Zagrebu.
5. Cseh Ervin de Szentkatolna, hrvatski ministar u Budimpešti.
6. † Devčić Dr. Virgil, odvjetnik u Zagrebu.
7. Deželić Đuro, gradski senator u Zagrebu.
8. Grad Karlovac.
9. Gugler Pavao, biskup i prior vranski u Zagrebu.
10. Janković grof Julijo, veleposjednik u Budimpešti.
11. Karić Pavao, potpukovnik u miru u Zagrebu.
12. Knjižnica biskupskoga sjemeništa u Djakovu.
13. Knjižnica zbora duhovne mladeži u Zagrebu.
14. Knjižnica muške učiteljske škole u Zagrebu.
15. Knjižnica okružna učiteljska u Mitrovici.
16. Knjižnica obitelji Vitezić u Vrbniku.
17. Knjižnica središnjega bogoslovnoga sjemeništa u Zadru.
18. Kolar Nikola, arhitekt u Zagrebu.
19. Kušević Svetozar, veliki župan u miru u Blackom.
20. Mikačić Dujam, općinski bilježnik u Spljetu.
21. Neumann Dr. Dragutin, odvjetnik u Osijeku.
22. Normann grof Rudolf Ehrenfelski, vlastelin u Valpovu.
23. Imovna općina brodska u Vinkovcima.
24. Imovna općina otočka u Otošcu.
25. Pleše Ferdo, kanonik i župnik u Fužini.
26. Ružić Dr. Ivan, branitelj u Zagrebu.
27. Slamnik Ljudevit, gimn. ravnatelj u miru na Rijeci.
28. Smičiklas Tade, sveučilišni profesor u Zagrebu.
29. Strossmajer Josip Juraj, biskup u Djakovu.
30. Suk Dr. Feliks, kanonik u Zagrebu.
31. Šestak Ivan, kanonik u Zagrebu.
32. Šilović Dr. Josip, sveučilišni profesor u Zagrebu.
33. Šrepel Dr. Milivoj, sveučilišni profesor u Zagrebu.
34. Prva hrvatska štediona u Zagrebu.
35. Turković Milan, vlastelin u Kutjevu.
36. Žerjavić Dr. Juraj, župnik u Mariji Bistrici.

* Članovi utemeljitelji uplaćuju na jednom ili u pet godišnjih obroka najmanje 100 kruna.